

Liahona

Hướng Sự Chú Ý của Tất Cả Chúng Ta đến Chúa Giê Su Ky Tô

HÃY ĐẾN CÙNG
ĐĂNG KÝ TÔ

CÁC KHÁI NIỆM CƠ BẢN VỀ PHÚC ÂM

Tại Sao Chúng Ta Cần một Đấng Cứu Rỗi, trang 6

TÌM ĐƯỜNG ĐẾN ĐĂNG KÝ TÔ

Đừng Sợ trong Thời Gian Thử Thách, trang 8

Hồng Kông, Cộng Hòa Dân Chủ Nhân Dân Trung Hoa

Đa số mọi người nghĩ Hồng Kông là một thành phố cảng ồn ào và đông đúc. Nhưng ở những vùng ngoại ô thì vắng vẻ hơn. Một người hàng xóm đang quan sát một gia đình ba thế hệ là tín hữu Giáo Hội vui vẻ bên nhau trong một công viên gần căn hộ của họ.

Số lượng tín hữu đã tăng gấp đôi trong 10 năm qua

6 giáo khu, 1 phái bộ truyền giáo, 1 đền thờ

Năm 1949: Các trụ sở phái bộ truyền giáo được thiết lập

Cho Thấy Sự Quan Tâm Chân Thành Đối Với Người Khác

Trong ảnh chụp trên tàu điện ở Hồng Kông là hai mẹ con Carrie Shuk-fan Leung và Shayla Suet-ye Leung. Khi được hỏi về công việc phục sự, Chị Carrie Leung nói rằng: “Khi chúng ta cho thấy sự quan tâm chân thành với những người xung quanh, tức là chúng ta đang phục sự.”

“Thật vậy, ta nói cho người hay, tất cả những ai tiếp nhận phúc âm của ta đều là con trai và con gái trong vương quốc của ta.”

GIÁO LÝ VÀ GIAO ƯỚC 25:1

HE HEALED MANY OF DIVERSE DISEASES (NGÀI CHỮA LÀNH NHIỀU NGƯỜI BỆNH), TRANH DO J. KIRK RICHARDS HOA, KHÔNG ĐƯỢC PHÉP SẠC CHÉP LẠI

Thế Giới Cần Những Phụ Nữ Trung Tín

Kể từ những ngày đầu tiên khi có Mẹ Ê Va, những người phụ nữ đã đóng một vai trò thiết yếu trong việc giúp thực hiện kế hoạch của Thượng Đế dành cho con cái Ngài. Trong tháng này, chúng ta có cơ hội để học hỏi thêm về một số chị em phụ nữ là những người tiên phong trong thời kỳ đầu của Sự Phục Hồi phúc âm. Ví dụ, ở trang 16, chúng ta có thể đọc về Jane Manning James và tấm gương đầy kiên trì và dũng cảm của bà. Trong khi học Giáo Lý và Giao Ước 25, chúng ta nghe lời Chúa phán cùng Emma Smith yêu cầu bà tổng hợp các bài thánh ca thiêng liêng.

Sự Phục Hồi tiếp tục trong thời của chúng ta, và thế giới cần những đóng góp to lớn từ những người phụ nữ trung tín hơn bao giờ hết. Ở trang 12, anh chị em có thể đọc về cách mà những người phụ nữ chúng tôi đang phục vụ với tư cách là Các Chức Sắc Trung Ương trong Giáo Hội và thấy được quyền năng của chức tư tế hoạt động trong cuộc sống chúng tôi. Quyền năng chức tư tế này, có sẵn cho cả người nam lẫn người nữ, là phương tiện cho phép công việc của Thượng Đế tiếp tục trên thế gian.

Bất kể giới tính, tuổi tác, sắc tộc, hay các hoàn cảnh khác của chúng ta, tất cả chúng ta đều là những người con yêu dấu của Thượng Đế với di sản và tiềm năng thiêng liêng.

Thân ái,

Chủ Tịch Joy D. Jones
Chủ Tịch Trung Ương Hội Thiếu Nhi

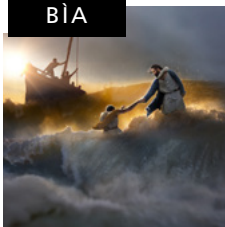
“Mỗi người phụ nữ có một sự pha trộn độc đáo giữa khả năng và tài năng, và tất cả đều là các ân tứ do Thượng Đế ban cho.”
—*Chủ Tịch Jean B. Bingham, trang 13*

BÀI VIẾT ĐẶC BIỆT

Tạp chí chính thức của
Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày
Sau của Chúa Giê Su Ky Tô

Tháng Ba
Tháng Tư năm 2021
Vol. 23 No. 2
Liahona 17466

BÌA

Finisher of Faith
(*Đấng Hoàn Tất Đức Tin*), tranh do J. Alan Barrett họa

MỤC LỤC

- 6 Các Khái Niệm Cơ Bản về Phúc Âm: Chúa Giê Su Ky Tô Cứu Chúng Ta khỏi Tội Lỗi và Sự Chết**
- 8 Theo Đuổi Sự Trọn Vẹn của Đấng Ky Tô**
Bài của Anh Cả Jeffrey R. Holland
Vào mùa lễ Phục Sinh này, hãy tìm đến Chúa Giê Su Ky Tô và có được sự bình an của Ngài.
- 12 Trải Nghiệm Quyền Năng của Chức Tư Tế**
Những người phụ nữ giúp lãnh đạo Giáo Hội chia sẻ cách mà họ được ban phước bởi chức tư tế.
- 16 Những Người Phụ Nữ Đầu Tiên của Thời Kỳ Phục Hồi: Jane Vui Mừng trong Cuộc Hành Trình**
Một điểm sáng từ cuộc đời của Jane Manning James.
- 17 Tiếng Nói của Thánh Hữu Ngày Sau**
Các câu chuyện về đức tin của các tín hữu khắp thế giới.
- 20 Chiến Thắng Những Nỗi Lo Lắng Tròn Tục**
Bài của Anh Cả Hans T. Boom
Các phước lành đang chờ đợi những người ưu tiên Cha Thiên Thượng trước nhất trong cuộc sống của họ.
- 24 Giữ Cho Âm Nhạc là Một Phần Thiết Yếu trong Sự Thờ Phụng**
Bài của Jan Pinborough
Hơn bao giờ hết, chúng ta cần được âm nhạc thiêng liêng nuôi dưỡng về mặt thuộc linh.
- 28 Hỗ Trợ Cha Mẹ: Điều mà Việc Quét Nhà đã Dạy Tôi về Vai Trò Làm Cha Mẹ**
Bài của Kamri Melaine Webster
Sự toàn hảo của Thượng Đế giúp bù đắp những thiếu sót của chúng ta khi làm cha mẹ.
- 30 Các Thành Niên Trẻ Tuổi: Trở Thành Những Người Cai Quản Tốt Hơn Thế Gian mà Thượng Đế Đã Tạo Ra cho Chúng Ta**
Bài của Anh Cả Marcus B. Nash
Chúng ta càng chăm sóc tốt cho trái đất, thì nó sẽ càng truyền cảm hứng và làm chúng ta vui vẻ.

Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring
Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares
Chủ Bút: Randy D. Funk

Cố Vấn: Marcos A. Aidukaitis, Michelle D. Craig, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Bradley R. Wilcox
Giám Đốc Điều Hành: Richard I. Heaton
Giám Đốc Tạp Chí Giáo Hội: Aaron Johnston
Giám Đốc Kinh Doanh: Garff Cannon
Chủ Bút Điều Hành: Adam C. Olson
Phụ Tá Chủ Bút Điều Hành: Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu
Phụ Tá Xuất Bản: Enish C. Dávila

Phó Biên Tập: Garrett H. Garff, Chakell Wardleigh Herbert, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Richard M. Romney, Margaret Willes
Giám Đốc Nghệ Thuật: Tadd R. Peterson
Nhóm Thiết Kế: Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr
Người Điều Phối Intellectual Property: Collette Nebeker Aune
Giám Đốc Sản Xuất: Ammon Harris
Nhóm Sản Xuất: Ira Glen Adair, Andrea Bird, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gysi, Ginny J. Nilson, Mairissa M. Smith
Bản In Thứ: Joshua Dennis, Ammon Harris
Giám Đốc Ấn Loát: Steven T. Lewis

Giám Đốc Phân Phối: Nelson Gonzalez
Địa chỉ thư tin: Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.
Liahona (một từ ngữ trong Sách Mặc Môn có nghĩa là “la bàn” hay “vật chỉ hướng”) được xuất bản bằng tiếng Albany, Armenia, Bislama, Bulgaria, Campuchia, Cebuano, tiếng Trung, tiếng Trung (giản thể), Croatia, Séc, Đan Mạch, Hà Lan, Anh, Estonia, Fiji, Phần Lan, Pháp, Đức, Hy Lạp, Hungary,

Giảng Dạy về Cách Chiến Thắng nhờ Chúa Giê Su Ky Tô

Kính Thưa Các Bậc Cha Mẹ,

Chúng tôi đã luôn nghĩ về anh chị em và gia đình của anh chị em trong khi chuẩn bị số báo tháng này để gồm vào các đề tài như là Chúa Giê Su Ky Tô và Sự Chuộc Tội của Ngài, cách chiến thắng những nỗi lo lắng trần tục, và cải thiện sự thờ phượng của chúng ta bằng âm nhạc. Các ý kiến sau đây có thể giúp anh chị em sử dụng số báo tháng này để củng cố đức tin của gia đình mình nơi Chúa Giê Su Ky Tô.

TẬP TRUNG VÀO ĐĂNG KÝ TÔI

Hãy sử dụng các bài viết trên trang 6 và 8 để dạy cho con cái của anh chị em về Chúa Giê Su Ky Tô. Cùng với nhau, gia đình anh chị em có thể liệt kê ra những cách thức mà Đăng Cứu Rỗi, phúc âm của Ngài, và Giáo Hội của Ngài ban phước cho anh chị em và gia đình mình ngày nay.

CHIẾN THẮNG NHỮNG NỖ LO LẮNG TRẦN TỤC

Hãy đọc bài viết ở trang 20 của Anh Cả Hans T. Boom. Thảo luận cùng gia đình mình những câu hỏi này: Có những nỗi lo lắng trần tục nào làm cản trở chúng ta? Làm thế nào chúng ta có thể tập trung hơn vào ý muốn của Chúa? Chúng ta có một kinh nghiệm nào tương tự với kinh nghiệm của Anh Cả Boom không? Chúng ta đã học được điều gì?

TẦM QUAN TRỌNG CỦA ÂM NHẠC THIÊNG LIÊNG

Anh chị em nghĩ tại sao âm nhạc lại đặc biệt đối với Chúa? Hãy đọc bài viết ở trang 24 và suy ngẫm các cách thức để giữ cho âm nhạc là một phần thiết yếu khi gia đình anh chị em thờ phượng.

NHỮNG NGƯỜI PHỤ NỮ TRONG SỰ PHỤC HỒI

Xem lại bài viết từ các vị lãnh đạo Giáo Hội ở trang 12. Rồi đọc trang 16 về một câu chuyện từ cuộc đời của Jane Manning James, một người phụ nữ trung tín trong những ngày đầu của Sự Phục Hồi. Hãy dành thời gian cùng với gia đình mình cảm ơn một số người phụ nữ ngay chính trong cuộc sống của anh chị em.

DÀNH CHO GIỚI TRẺ

Sổ Tay Đại Hội

Đây là một cách tuyệt vời để chuẩn bị và ghi chú trong kỳ đại hội trung ương!

TRANG BẠN HỮU TRONG THÁNG NÀY

Hy Vọng nơi Đăng Ký Tôi

Hãy đọc một sứ điệp từ Chủ Tịch Henry B. Eyring và thực hiện một sinh hoạt kể lại câu chuyện về lễ Phục Sinh.

KẾT NỐI THÊM

Tìm các số báo của tạp chí trong các định dạng âm thanh, kỹ thuật số và có thể in ra tại liahona.ChurchofJesusChrist.org. Đây cũng là nơi để anh chị em chia sẻ những thắc mắc, phản hồi và kinh nghiệm.

Ngoài ra, anh chị em cũng có thể liên lạc với chúng tôi qua email tại trang mạng liahona@ChurchofJesusChrist.org hoặc bằng thư tại: Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023,
USA

Iceland, Indonesia, Ý, Nhật Bản, Kiribati, Hàn Quốc, Latvia, Lithuania, Malagasy, Marshall, Mông Cổ, Na Uy, Ba Lan, Bồ Đào Nha, Romania, Nga, Samoa, Slovenia, Tây Ban Nha, Swahili, Thụy Điển, Tagalog, Tahiti, Thái Lan, Tonga, Ukraine, Urdu và Việt Nam. (Kỳ xuất bản tùy thuộc vào từng ngôn ngữ.)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. In tại Hoa Kỳ.

Thông tin bản quyền: Trừ khi có quy định khác, các cá nhân có thể sao chép tài liệu từ *Liahona* cho việc sử dụng riêng, không có tính cách thương mại (kể cả cho những chức vụ kêu gọi trong Giáo Hội). Quyền này có thể bị thu hồi bất cứ lúc nào. Tài liệu trực tuyến có thể không được phép sao lại nếu có những điều hạn chế được ghi rõ

trong hàng chữ ghi chú đi kèm theo họa phẩm đó. Xin gửi các thắc mắc về bản quyền đến Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: March/April 2021 Vol. 23 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Vietnamese (ISSN 1096-5181) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may

be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all Uaa to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Chúa Giê Su Ky Tô Cứu Chúng Ta khỏi Tội Lỗi và Sự Chết

Nhờ sự hy sinh của Ngài, tất cả chúng ta đều có cơ hội để tìm được sự bình an và niềm vui vĩnh cửu.

Chúng ta gọi Chúa Giê Su Ky Tô là Đấng Cứu Rỗi của mình. Đó là bởi vì Ngài đã chuộc lấy những tội lỗi của chúng ta và chiến thắng quyền năng của sự chết. Ngài đã cứu chúng ta! Sự hy sinh của Ngài dành cho chúng ta, được gọi là Sự Chuộc Tội, là sự kiện quan trọng nhất từng xảy ra. Nhờ Ngài, cái chết không phải là kết thúc. Nhờ vào Ngài, chúng ta có thể được tha thứ các tội lỗi của mình, trở nên trong sạch trở lại, và phát triển tốt hơn mỗi ngày.

Chúa Giê Su Ky Tô là Con Đầu Lòng

Trước khi xuống thế gian, chúng ta đã sống với cha mẹ thiên thượng của mình. Là Con Đầu Lòng, Chúa Giê Su Ky Tô đã giúp tạo ra thế giới xinh đẹp này. Ngài đã được chọn để trở thành Đấng Cứu Rỗi của chúng ta và đồng ý được sinh ra trên thế gian để Ngài có thể nêu lên một tấm gương hoàn hảo, giảng dạy phúc âm của Ngài, và hoàn tất Sự Chuộc Tội cho chúng ta.

Chúa Giê Su Ky Tô Đã Chuộc Tội Lỗi của Chúng Ta

Khi Chúa Giê Su biết rằng Ngài sẽ sớm phải hy sinh mạng mình, Ngài đã đi đến một khu vườn gọi là Ghết Sê Ma Nê để cầu nguyện. Trong lời cầu nguyện đó, Ngài đã bắt đầu chuộc lấy những tội lỗi của chúng ta. Ngài sẵn lòng chịu đau đớn để chúng ta không phải chịu đựng, nếu chúng ta hối cải. Khi từ bỏ những tội lỗi của mình và đi theo Đấng Cứu Rỗi, chúng ta có thể tìm được sự tha thứ và chữa lành. Trong một cách thức mà chúng ta không hiểu trọn vẹn được, Chúa Giê Su hiểu chính xác điều mà mỗi người chúng ta cảm nhận và trải qua. Ngài cảm nhận được mọi buồn phiền, bệnh tật, và đau đớn của chúng ta. Đây là phần đầu tiên của Sự Chuộc Tội.

Chúa Giê Su Ky Tô Chiến Thắng Cái Chết

Sau lời cầu nguyện của Ngài trong vườn Ghết Sê Ma Nê, Chúa Giê Su đã bị phản bội, bị bắt giữ, và bị kết án tử hình bằng cách đóng đinh. Tuy Ngài có mọi quyền năng, nhưng Chúa Giê Su đã chịu chết trên thập tự giá. Những môn đồ Ngài triu mến đặt xác Ngài vào trong một ngôi mộ. Họ đã không nhận ra rằng mặc dù thể xác của Ngài đã chết, nhưng linh hồn Ngài vẫn sống trong thế giới linh hồn. Ba ngày sau, Chúa Giê Su sống lại và đến thăm họ, chứng tỏ rằng Ngài có thể chiến thắng cái chết. Bởi vì Chúa Giê Su đã phục sinh, nên mỗi người chúng ta sẽ sống lại sau khi chúng ta chết. Việc này hoàn tất Sự Chuộc Tội.

Tầm Quan Trọng của Lễ Giáng Sinh và Lễ Phục Sinh

Đa số mọi người trên thế giới tổ chức kỷ niệm hai ngày lễ mà sẽ giúp chúng ta ghi nhớ Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Trong lễ Giáng Sinh, chúng ta ghi nhớ với lòng biết ơn vì Chúa Giê Su đã sẵn lòng nhận lấy sứ mệnh đến thế gian, thậm chí chấp nhận chịu đau đớn và chết cho chúng ta. Lễ Phục Sinh kỷ niệm chiến thắng của Đấng Cứu Rỗi trước tội lỗi và cái chết, mà cho chúng ta hy vọng vào tương lai vĩnh cửu đầy niềm vui.

Thánh Thư Nói Gì về Sự Chuộc Tội của Đấng Cứu Rỗi?

Bởi vì Chúa Giê Su biết rõ chúng ta, Ngài có thể “giúp đỡ” chúng ta (xin xem An Ma 7:11–12).

Các vị tiên tri thời xưa đã làm chứng rằng Đấng Cứu Rỗi sẽ hiểu những nỗi sầu muộn và buồn phiền của chúng ta (xin xem Ê Sai 53:2–5).

Thượng Đế đã gửi Chúa Giê Su đến để cứu chúng ta bởi vì Thượng Đế yêu thương mỗi người chúng ta (xin xem Giăng 3:16–17).

Chúa Giê Su cầu nguyện cho các môn đồ Ngài, kể cả chúng ta, để được bảo vệ khỏi điều ác và hiệp một với Ngài và Cha Thiên Thượng (xin xem Giăng 17).

Đấng Cứu Rỗi mời chúng ta noi theo Ngài và quay trở về nơi hiện diện của Ngài (xin xem Giáo Lý và Giao Ước 19:16–19, 23–24; 132:23).

Những Từ Ngữ Cần Ghi Nhớ

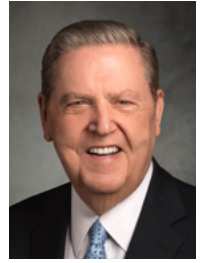
Chúng tôi hy vọng rằng anh chị em thích học hỏi về Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Sau đây là một số từ ngữ phúc âm khác từ số báo này:

Ân điển: Sự giúp đỡ hoặc sức mạnh được ban cho chúng ta qua Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô (xin xem trang 10).

Kẻ nghịch thù: Một cái tên khác của Sa Tan, quỷ dữ (xin xem trang 13).

Công việc truyền giáo toàn thời gian: Khi một tín hữu của Giáo Hội chấp nhận một sự chỉ định để bỏ lại cuộc sống hằng ngày của mình và đi làm công việc phúc âm mỗi ngày trong một khoảng thời gian (xin xem trang 23).

**Bài của Anh Cả
Jeffrey R. Holland**
Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

Theo Đuổi Sự Trọn Vẹn của Đấng Ky Tô

Tôi xin đưa ra vài suy nghĩ về công cuộc tìm kiếm riêng của mỗi anh chị em để lớn khôn “trọn vẹn” như tâm vóc của Đấng Ky Tô (xin xem Ê Phê Sô 4:13). Tôi hy vọng rằng những ý nghĩ đó sẽ có giá trị với anh chị em vào thời điểm để trưởng thành này trong cuộc sống và trong những hoàn cảnh mà anh chị em tìm thấy chính mình.

Một số anh chị em đang ở đúng nơi mình muốn ở, hoặc ít nhất anh chị em biết bản thân mình muốn đạt được điều gì trong cuộc đời mình. Một số anh chị em dường như có nhiều phước lành và những sự lựa chọn tuyệt vời ngay phía trước. Các anh chị em khác thì, trong một thời gian và vì bất cứ lý do nào, cảm thấy kém may mắn và ít có các con đường tốt đẹp trải ngay phía trước.

Nhưng bất kể anh chị em đi đâu chẳng nữa và khắc phục những thử thách của mình trên chặng đường đó ra

Vào mùa lễ Phục Sinh này, hãy tìm đến Chúa Giê Su Ky Tô và tìm kiếm tiếng nói đầy tràn an của Ngài về sự bình an.

sao đi nữa, thì tôi mời anh chị em đến với Đấng Cứu Rỗi, Chúa Giê Su Ky Tô, xem đó là bước quan trọng trước nhất để đến được đích đến riêng của anh chị em, để tìm được niềm hạnh phúc

và sức mạnh cho cá nhân mình, và để đạt được vận mệnh cuối cùng và thành công tột bậc của mình (xin xem 1 Nê Phi 10:18; 2 Nê Phi 26:33; Ôm Ni 1:26; Giáo Lý và Giao Ước 18:11).

Tất cả những điều đó có thể thuộc về anh chị em nếu câu trả lời cho câu hỏi “Người ở đâu?” (Môi Se 4:15) là “Con ở bất cứ nơi đâu có Ngài, thưa Chúa.”

Cuộc sống có thể đầy thử thách. Chúng ta chịu đau khổ và nuối tiếc cùng những vấn đề thật sự phải giải quyết. Chúng ta có những nỗi thất vọng và buồn phiền, trải qua đủ mọi thăng trầm. Nhưng Chúa và các vị tiên tri đã phán bảo những lời khích lệ về cách đối mặt với các vấn đề đó, đủ để có thể viết đây vào một quyển nhật ký khổng lồ.

“Ta Để Sự Bình An Lại cho Các Người”

Lời nguyện cầu cuối cùng mà Đấng Cứu Rỗi ban cho các môn đồ Ngài ngay cả khi Ngài đang tiến gần đến nỗi đau đớn, thống khổ ở vườn Ghết Sê Ma Nê và Đồi Sọ thật cảm động khôn xiết. Trong đêm ấy, đêm của nỗi đau đớn bậc nhất và duy nhất từng có hoặc đã từng xảy ra trên thế gian, Đấng Cứu Rỗi đã phán: “Ta để sự bình an lại cho các người; ta ban sự bình an ta cho các người. . . . Lòng các người chớ bối rối và đừng sợ hãi” (Giăng 14:27).

Thật là một quan điểm đáng kinh ngạc về cuộc sống trong những giờ phút thống khổ nhất! Làm thế nào Ngài có thể phán bảo được điều đó, trong khi đối mặt với điều Ngài biết là Ngài sắp phải trải qua? Ngài có thể phán bảo điều đó bởi vì Giáo Hội và phúc âm của Ngài sẽ luôn có những kết thúc có hậu! Phần thắng đã chắc chắn được Ngài giành lấy cho chúng ta rồi. Ngài đang phán bảo một quan điểm lâu dài, Ngài đang chia sẻ một bức tranh lớn.

Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng một vài người chúng ta hẳn là vẫn còn giữ lại chút quan điểm của Thanh Giáo cho rằng hình như là sai trái để được an ủi hoặc giúp đỡ, rằng

Hãy đừng lo lắng về việc Đấng Ky Tô không còn phép lạ để giúp anh chị em. “Ăn điển của Ngài là đã đủ rồi.”

Chúng ta lẽ ra sẽ luôn luôn bị khổ sở về một điều gì đó. Tôi thừa nhận rằng để “cứ vững lòng” (Giăng 16:33) trong lúc tìm kiếm “tâm thức vóc giặc trọn vẹn của Đấng Ky Tô” (Ê Phê Sô 4:13) có lẽ là một lệnh truyền mà hầu như khó tuân theo, ngay cả trong lòng của các Thánh Hữu Ngày Sau trung tín; và chắc chắn không điều gì có thể làm trái tim nhân từ của Chúa đau buồn hơn.

Tôi cũng sẽ lo lắng nếu như có lúc nào đó trong cuộc sống, một đứa con của tôi cực kỳ gặp khó khăn hay khổ sở hoặc bất tuân, thì tôi chắc chắn sẽ càng suy sụp vô cùng nếu tôi cảm thấy rằng vào lúc đó, đứa con của tôi lại không thể tin cậy tôi để giúp đỡ hoặc nghĩ là những mong muốn của nó lại không quan trọng đối với tôi hoặc là không an toàn trong sự chăm sóc của tôi.

Trong cùng tinh thần đó, tôi tin chắc rằng không ai trong chúng ta có thể trân trọng đủ đối với sự tổn thương sâu sắc trong tâm lòng nhân từ của Thượng Đế Đức Chúa Cha hoặc Vị Nam Tử của Ngài, Đấng Cứu Rỗi của thế gian, khi Hai Ngài thấy loài người không cảm

thấy tin cậy sự chăm sóc của Hai Ngài, hoặc không thấy an toàn trong bàn tay của Hai Ngài, hay là không tin tưởng vào những lệnh truyền của Hai Ngài. Thưa các bạn của tôi, chỉ với mỗi lý do đó, chúng ta đã có bốn phạm để vững lòng rồi!

“Ăn Điển của Ngài Là Đã Đủ Rồi”

Một lời khuyên nhỏ khác về việc tìm kiếm Đấng Ky Tô và tâm thức của sự trọn vẹn của Ngài đã xảy ra sau khi Chúa Giê Su thực hiện phép lạ cho 5.000 người ăn với năm cái bánh và hai con cá (xin xem Ma Thi Ơ 14:13–21). (Tiện thể, hãy đừng lo lắng về việc Đấng Ky Tô không còn phép lạ để giúp anh chị em. “Ăn điển của [Ngài là đã đủ rồi]” [2 Cô Rinh Tô 12:9]. Có một bài học thuộc linh vĩnh cửu từ phép lạ này. Ngài có nhiều phước lành đủ cho tất cả chúng ta, giống như những cái giỏ còn đầy thức ăn thừa! Hãy tin tưởng và vui hưởng lời mời của Ngài để ăn “bánh của sự sống”! [Giăng 6:35].)

Sau khi Chúa Giê Su đã cho đám đông dân chúng ăn, Ngài cho họ đi về và đưa những

môn đồ của mình lên một chiếc thuyền đánh cá để đi sang bờ bên kia Biển Ga Li Lê. Rồi Ngài “lên núi để cầu nguyện riêng” (Ma Thi Ơ 14:23).

Khi các môn đồ lên thuyền của họ, trời đã trở tối, và đó là một đêm giông bão. Các cơn gió hắt rất hung tợn ngay từ ban đầu. Bởi gió lốc, những người đàn ông này có lẽ không thể giương buồm lên được mà phải chèo bằng tay—và hẳn họ đã chèo cật lực.

Chúng ta biết được vậy bởi vì khi đến “canh tư đêm ấy” (Ma Thi Ơ 14:25)—khoảng giữa 3:00 và 6:00 giờ sáng—họ chỉ đi được vài cây số (xin xem Giăng 6:19). Vào lúc đó, con thuyền đã mắc phải một trận bão thật sự dữ dội.

Nhưng, Đấng Ky Tô luôn luôn trông chừng họ. Thấy sự khó khăn của họ, Đấng Cứu Rỗi chỉ hướng thẳng đến con thuyền, sải bước trên những ngọn sóng để giúp đỡ họ.

“Đừng Sợ”

Trong giây phút cùng cực của họ, các môn đồ nhìn và thấy trong màn đêm bóng người kỳ diệu này trong tà áo choàng phập phùng hướng về phía họ giữa những gợn sóng nhấp nhô. Họ hoảng sợ la lên trước cảnh tượng ấy, nghĩ rằng đó là một bóng ma trên biển. Và rồi, giữa cơn bão và bóng tối—khi biển cả dường như quá mênh mông và con thuyền của họ dường như quá bé nhỏ—có một tiếng nói trấn an tuyệt vời đầy bình yên từ Đấng Thầy của họ: “Ấy là ta đây; đừng sợ” (Ma Thi Ơ 14:27).

Câu chuyện này trong thánh thư nhắc nhở chúng ta rằng khi đến cùng Đấng Ky Tô, tìm kiếm sự trọn vẹn của Ngài, hoặc khi Ngài mang sự trọn vẹn đó đến cho chúng ta, thì bước đầu tiên có lẽ sẽ làm chúng ta tràn ngập một cảm giác sợ hãi tội độ. Việc đó không nên như vậy, nhưng đôi khi nó là như vậy. Một trong những điều trở trêu nhất của phúc âm là chính cái nguồn lực giúp đỡ và mang đến sự an toàn cho chúng ta lại là thứ mà với sự thiếu cận thận thể của mình, chúng ta có thể trốn tránh.

Với đủ mọi lý do, tôi đã thấy những người tầm đạo né tránh chịu phép báp têm. Tôi đã thấy những người mang chức phẩm anh cả trốn tránh đi phục vụ truyền giáo. Tôi đã thấy những người yêu nhau né tránh hôn nhân. Tôi đã thấy các tín hữu né tránh những sự kêu gọi mang tính thử thách. Và tôi đã thấy nhiều người trốn tránh tư cách tín hữu Giáo Hội của họ.

Quá thường xuyên, chúng ta chạy trốn khỏi những gì mà sẽ cứu chúng ta và làm giảm nhẹ nỗi đau của chúng ta. Quá thường xuyên, chúng ta thấy các cam kết phúc âm là một điều gì đó đáng sợ và rồi từ bỏ luôn.

Anh Cả James E. Talmage (1862–1933) đã nói: “Trong cuộc đời của mỗi người trưởng thành đều có những kinh nghiệm giống như trận chiến của những con thuyền vật vờ trong bão phải chống chọi với gió thổi ngược và biển cả đầy hăm dọa; luôn luôn, những đêm khó khăn và nguy hiểm đôi khi xảy ra từ lâu trước khi sự cứu giúp tới; và rồi, sự giúp đỡ đó lại thường bị nhầm tưởng là một nỗi kinh hãi lớn hơn. [Nhưng,] giống như

đã phán cùng [các môn đồ đó] giữa sóng gió hỗn loạn, tiếng nói của Đấng Giải Cứu cũng sẽ đến với tất cả những ai đang phải nhọc nhằn trong đức tin—‘Ấy là ta đây; đừng sợ chi.’”¹

Đến cùng Ngài

Điều tuyệt vời về lời mời này để tiếp nhận Đấng Cứu Rỗi, đến cùng Ngài và theo đuổi sự trọn vẹn trong tầm thước của Ngài, đó là bất cứ ai cũng có thể làm được. Điều đó không có nghĩa là mỗi người mà anh chị em biết sẽ muốn tuân giữ các lệnh truyền, hoặc là bất kỳ ai mà anh chị em vô tình gặp sẽ đang tuân giữ các lệnh truyền. Nhưng điều đó có nghĩa là việc tuân giữ các lệnh truyền là khả thi, mà không cần đến bất kỳ ân tứ đặc biệt hoặc di sản nào cả.

Tôi tha thiết cầu xin để đức tin mà “tỏa chiếu, sáng ngời, thanh khiết và vững mạnh” nơi Đấng Ky Tô sẽ “thấm đượm vào văn hóa của [chúng ta],”² và để cho chúng ta đạt được trọn vẹn tầm vóc của Đấng Ky Tô trong cuộc sống của mình (xin xem Ê Phê Sô 4:13).

Cuộc sống sẽ thử thách anh chị em. Những khó khăn sẽ đến. Sẽ có sự đau lòng. Những người thân yêu sẽ qua đời. Vì vậy, cho dù anh chị em đi đâu, hãy hướng lối đi của mình về Chúa Giê Su Ky Tô trước hết. Hãy nhớ rằng nỗi đau đớn và Sự Phục Sinh của Ngài làm cho chúng ta có thể chiến thắng khó khăn và cái chết. Hãy lập những giao ước của mình với Ngài và giữ vững chúng trong khi tiếp tục cuộc hành trình của mình.

Với mọi sự yếu kém của bản thân mà tôi biết rất rõ, tôi mong mỗi chúng ta đạt được “tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Ky Tô.” Tôi muốn đến cùng Ngài. Tôi muốn Ngài, nếu có thể được, đến cùng tôi. Và tôi thật sự mong muốn phước lành đó cho tất cả anh chị em. ■

Từ bài nói chuyện “The Measure of the Stature of the Fulness of Christ” được đưa ra trong buổi họp đặc biệt devotional dành cho những người thành niên trẻ tuổi ở nhiều vùng khác nhau tại Stanford, California, Hoa Kỳ, vào ngày 9 tháng Hai, năm 2020.

GHỊ CHÚ

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (năm 1916), trang 337.
2. Eric Metaxas, *Bonhoeffer: Pastor, Martyr, Prophet, Spy* (năm 2010), trang 248.

Trải Nghiệm Quyền Năng của Chức Tư Tế

*Những người phụ nữ giúp lãnh đạo
Giáo Hội được hỏi về cách mà quyền năng
của chức tư tế tác động đến cuộc sống của họ.
Sau đây là một số suy nghĩ mà họ chia sẻ.*

“Những người nam và những người nữ có các trách nhiệm khác nhau nhưng bình đẳng trong nhà và trong Giáo Hội. Quyền năng chức tư tế có thể giúp mỗi người thực hiện các trách nhiệm đó vì lợi ích của tất cả mọi người.

“Bởi vì quyền năng chức tư tế của Thượng Đế hiện diện trên thế gian ngày nay, các phước lành lớn lao có sẵn cho mọi tín hữu xứng đáng của Giáo Hội, cho dù họ già hay trẻ, là nam hay nữ, còn độc thân hay đã kết hôn.”

—Chủ Tịch Joy D. Jones, Chủ Tịch Trung Ương Hội Thiếu Nhi

“Sự phục vụ giúp mở rộng tầm lòng chúng ta, nâng cao tầm mắt chúng ta và cho phép chúng ta có được quyền năng của Thượng Đế dồi dào hơn. Chúa biết điều này, và Sa Tan cũng vậy. Trong nỗ lực thận trọng hơn bao giờ hết của nó để ngăn cách chúng ta với quyền năng của Thượng Đế, kẻ nghịch thù sẽ làm chúng ta cảm thấy quá sức hoặc cảm thấy rằng những gì chúng ta mang lại là không đủ. . . .

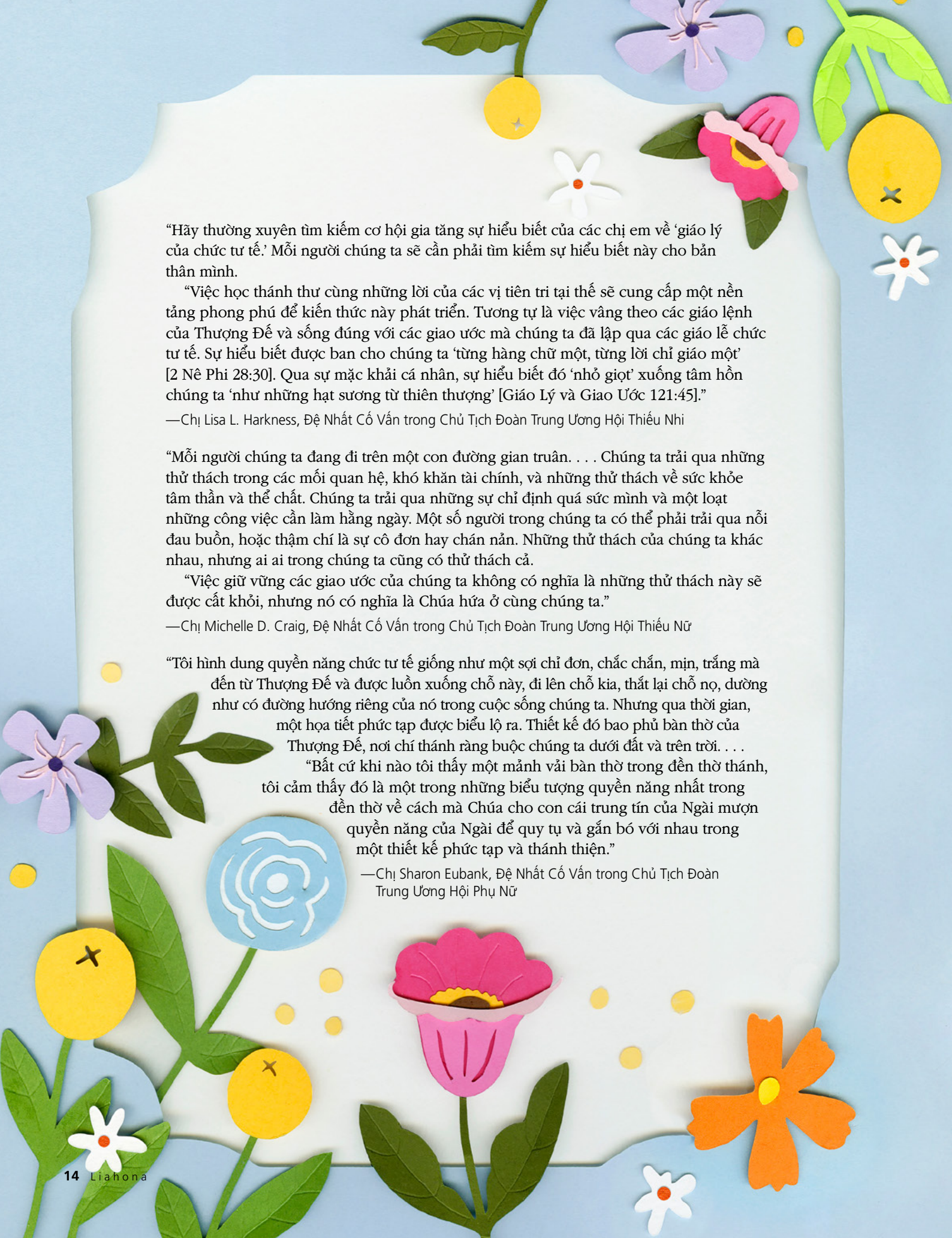
“ . . . Đừng bao giờ nghi ngờ một hành động tử tế.

“Bằng cách có chủ ý phục vụ những người khác trong cuộc sống của mình, chúng ta sẽ khám phá ra những điều kín nhiệm của Thượng Đế. Chúng ta sẽ tìm thấy sự bình an, sức mạnh, và nhận được thêm quyền năng khi phục vụ Đấng Cứu Rỗi của chúng ta, Chúa Giê Su Kỵ Tô.”

—Chủ Tịch Bonnie H. Cordon, Chủ Tịch Trung Ương Hội Thiếu Nữ

“Quá thường xuyên, các phụ nữ so sánh mình với người khác. Nhưng không một ai trong chúng ta cảm thấy vui khi so sánh như vậy. Mỗi người phụ nữ có một sự pha trộn độc đáo giữa khả năng và tài năng, và tất cả đều là các ân tứ do Thượng Đế ban cho. Chỉ vì các chị em và tôi không giống nhau—hoặc bất cứ nhóm phụ nữ nào cũng không giống nhau—thì cũng không làm cho chúng ta kém hơn hoặc giỏi hơn. Chúng ta cần tìm ra các ân tứ của mình và phát triển chúng cùng ghi nhớ Đấng đã ban các ân tứ đó cho chúng ta, và sau đó sử dụng chúng cho các mục đích của Ngài. Khi chúng ta chia sẻ các ân tứ của mình để ban phước cho những người khác thì chúng ta đang cảm nhận quyền năng của chức tư tế trong cuộc sống của chúng ta.”

—Chủ Tịch Jean B. Bingham, Chủ Tịch Trung Ương Hội Phụ Nữ

“Hãy thường xuyên tìm kiếm cơ hội gia tăng sự hiểu biết của các chị em về ‘giáo lý của chức tư tế.’ Mỗi người chúng ta sẽ cần phải tìm kiếm sự hiểu biết này cho bản thân mình.

“Việc học thánh thư cùng những lời của các vị tiên tri tại thế sẽ cung cấp một nền tảng phong phú để kiến thức này phát triển. Tương tự là việc vâng theo các giáo lệnh của Thượng Đế và sống đúng với các giao ước mà chúng ta đã lập qua các giáo lễ chức tư tế. Sự hiểu biết được ban cho chúng ta ‘từng hàng chữ một, từng lời chỉ giáo một’ [2 Nê Phi 28:30]. Qua sự mặc khải cá nhân, sự hiểu biết đó ‘nhỏ giọt’ xuống tâm hồn chúng ta ‘như những hạt sương từ thiên thượng’ [Giáo Lý và Giao Ước 121:45].”

—Chị Lisa L. Harkness, Đệ Nhất Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Thiếu Nhi

“Mỗi người chúng ta đang đi trên một con đường gian truân. . . . Chúng ta trải qua những thử thách trong các mối quan hệ, khó khăn tài chính, và những thử thách về sức khỏe tâm thần và thể chất. Chúng ta trải qua những sự chỉ định quá sức mình và một loạt những công việc cần làm hằng ngày. Một số người trong chúng ta có thể phải trải qua nỗi đau buồn, hoặc thậm chí là sự cô đơn hay chán nản. Những thử thách của chúng ta khác nhau, nhưng ai ai trong chúng ta cũng có thử thách cả.

“Việc giữ vững các giao ước của chúng ta không có nghĩa là những thử thách này sẽ được cất khỏi, nhưng nó có nghĩa là Chúa hứa ở cùng chúng ta.”

—Chị Michelle D. Craig, Đệ Nhất Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Thiếu Nữ

“Tôi hình dung quyền năng chức tư tế giống như một sợi chỉ đơn, chắc chắn, mịn, trắng mà đến từ Thượng Đế và được luồn xuống chỗ này, đi lên chỗ kia, thắt lại chỗ nọ, dường như có đường hướng riêng của nó trong cuộc sống chúng ta. Nhưng qua thời gian, một họa tiết phức tạp được biểu lộ ra. Thiết kế đó bao phủ bàn thờ của Thượng Đế, nơi chí thánh ràng buộc chúng ta dưới đất và trên trời. . . .

“Bất cứ khi nào tôi thấy một mảnh vải bàn thờ trong đền thờ thánh, tôi cảm thấy đó là một trong những biểu tượng quyền năng nhất trong đền thờ về cách mà Chúa cho con cái trung tín của Ngài mượn quyền năng của Ngài để quy tụ và gắn bó với nhau trong một thiết kế phức tạp và thánh thiện.”

—Chị Sharon Eubank, Đệ Nhất Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Phụ Nữ

“Qua kinh nghiệm sống của riêng mình, tôi biết rằng việc tuân giữ các lệnh truyền của Chúa, có đức tin, và thật sự tin cậy Ngài là những cách giúp chúng ta tiếp cận quyền năng chức tư tế của Ngài. . . .

“ . . . Khi tiếp tục trung tín, chúng ta có thể nhận được các quyền năng chức tư tế đó và các phước lành trong mọi mặt cuộc sống của mình. Việc đó có thể mang đến cho chúng ta sự bảo vệ, an ủi, sức mạnh, bình an, và những lời hứa cho đến thời vĩnh cửu. Qua quyền năng đó của chức tư tế, Đức Thánh Linh cũng giúp tôi nhớ lại các kinh nghiệm trong cuộc đời mình mà tiếp tục củng cố chứng ngôn và đức tin của tôi nơi Thượng Đế.”

—Chị Cristina B. Franco, Đệ Nhị Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Thiếu Nhi

“Nhiều năm đã qua kể từ khi tôi nhận được phước lành tộc trưởng của mình, nhưng tôi vẫn nhớ rất rõ kinh nghiệm ấy. . . .

“Kinh nghiệm đó đã giúp tôi đưa ra nhiều quyết định trong suốt cuộc đời mình. Tôi biết để làm cho những phước lành mong muốn ấy thành hiện thực, tôi sẽ phải làm phần vụ của mình.

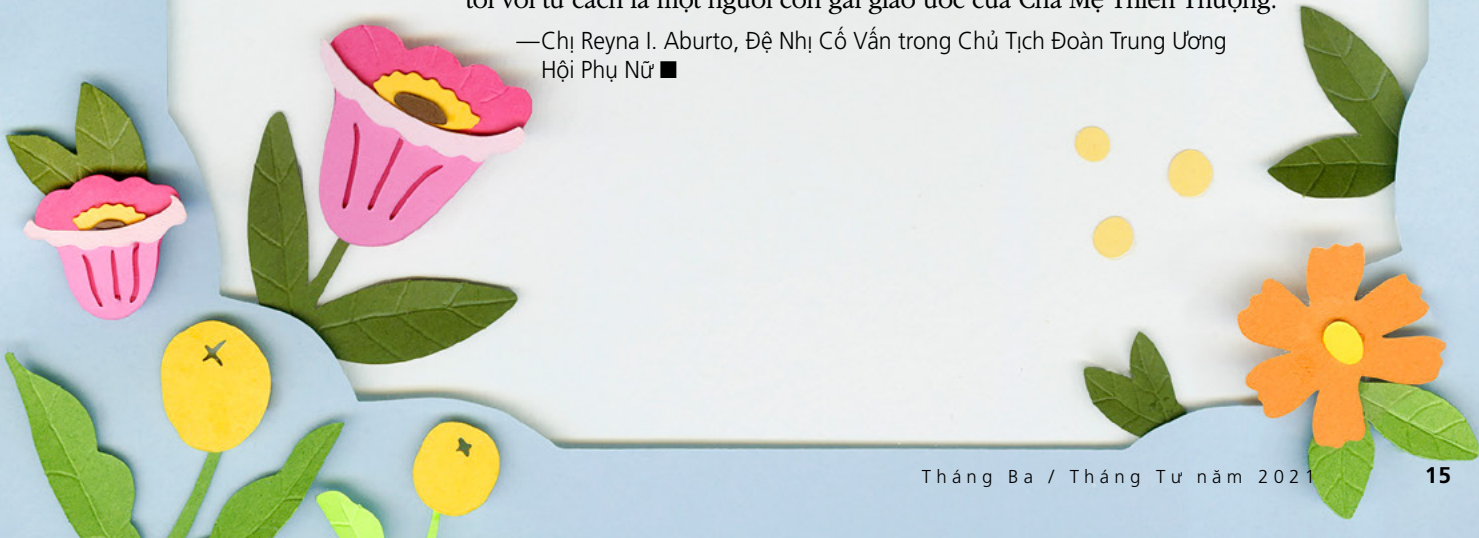
“Bây giờ tôi thấy rằng có nhiều điều hơn mà Cha Thiên Thượng mong muốn tôi nhận được, thậm chí còn nhiều hơn những gì được nêu ra trong phước lành tộc trưởng của tôi.”

—Chị Becky Craven, Đệ Nhị Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Thiếu Nữ

“Tôi gia nhập Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô ở tuổi 26. Mặc dù tôi đã có một cảm giác êm ái trong lòng khi làm theo ước muốn để được Thượng Đế ban phước qua việc lập giao ước với Ngài, tôi biết rằng sự hiểu biết của tôi về giao ước đó chỉ giống như một hạt giống nhỏ vào lúc ấy.

“Khi nhiều năm trôi qua và tôi tiếp tục nỗ lực để giữ giao ước báp têm và các giao ước khác mà tôi đã lập với Cha Thiên Thượng, tôi cảm thấy rằng Ngài đã ban phước cho tôi có một sự hiểu biết sâu sắc hơn về Ngài, về Đấng Cứu Rỗi của tôi, và về vai trò của tôi với tư cách là một người con gái giao ước của Cha Mẹ Thiên Thượng.”

—Chị Reyna I. Aburto, Đệ Nhị Cố Vấn trong Chủ Tịch Đoàn Trung Ương Hội Phụ Nữ ■

Jane Vui Mừng trong Cuộc Hành Trình

Chúng ta có giống như Jane Manning James, quyết tâm hoàn tất cuộc hành trình của mình với đức tin không?

Jane Manning James đã mệt mỏi vì phải cuốc bộ, nhưng bà không chịu dừng lại.

Người con trai cả của bà, Sylvester, đã đủ lớn để đi bộ cạnh cái xe kéo. Nhưng em bé Silas, vốn được sinh ra trên đường đi, thì vẫn cần được ẵm bồng. Đó là vào năm 1847, và gia đình James nhanh chóng trở thành những người tiên phong đầu tiên đến được thung lũng Great Salt Lake.

Jane không xa lạ gì với những cuộc hành trình dài.

Bốn năm trước đó, gia đình bà đã rời bỏ căn nhà của họ tại một thành phố ở bờ đông để gia nhập với Các Thánh Hữu tại Nauvoo, nằm ở rìa biên giới phía tây. Chuyến đi đáng lẽ chỉ mất một vài ngày theo đường sông. Nhưng bởi vì nhiều người da đen khi ấy vẫn là nô lệ tại Hoa Kỳ, gia đình của Jane thường xuyên phải trình giấy tờ để chứng minh sự tự do của họ. Và một vài nơi có luật pháp khắt khe không cho phép người da màu di chuyển qua khu vực—kể cả bắt phạt đến 500 đô-la mỗi người.

Có lẽ bởi vì mức phí quá quắt này hoặc bởi vì những định kiến khác mà đội thuyền trên sông từ chối chở Jane và những người thân của bà đi xa hơn. Không nao núng, họ bỏ lại đằng sau nhiều tài sản của mình và bước tiếp trên đôi chân với bất kỳ vật dụng nào họ có thể mang theo.

Gia đình của Jane đã đi bộ hơn 800 dặm (1.287 cây số). Họ cuốc bộ qua những ngày oi bức và những đêm đen mịt mù. Một lần nọ, họ băng qua một khu rừng, ngủ dưới bầu trời bao la. Khi thức dậy, quần áo của họ phủ sương trắng xóa.

“Chúng tôi đã đi bộ cho đến khi giày rách hết, và chân của chúng tôi sưng tấy, nứt nẻ, và chảy máu,” Jane nhớ lại. “. . . Chúng tôi đã cầu xin

Thượng Đế Đức Chúa Cha Vinh Cửu chữa lành đôi chân của chúng tôi và những lời cầu xin của chúng tôi đã được đáp ứng.”¹

Trong suốt cuộc hành trình gian khổ này, Jane đã hát những bài thánh ca cùng với cha mẹ và các anh chị em của mình, để ca ngợi Thượng Đế. Cuối cùng, sau gần ba tháng cuốc bộ, họ đã đến được Nauvoo. Nhiều năm về sau, khi Các Thánh Hữu trung tín rời đi để vượt qua những vùng đồng bằng, Jane ở trong số những người tiên phong đầu tiên bắt đầu đi bộ trên con đường đó. ■

GHI CHÚ

1. “The Autobiography of Jane Manning James,” history.churchofjesuschrist.org/article/jane-manning-james-life-sketch.

André và Giselle Pimentel

Rio de Janeiro, Brazil

Giselle

Sau khi chúng tôi được làm lễ gắn bó trong đền thờ, có nhiều việc đã không diễn ra suôn sẻ. Chúng tôi nghĩ rằng có lẽ đã đến lúc chúng tôi phải quay về Brazil.

André

Vị giám trợ nói với chúng tôi là chúng tôi có thể giúp cho nhiều tín hữu ở Brazil và phát triển trong nhiều phương diện mà chúng tôi sẽ không có được ở Hoa Kỳ. Ông ấy khuyên chúng tôi hãy gần gũi với Giáo Hội. “Hãy về Brazil và phục vụ Chúa,” ông ấy nói.

KHÁM PHÁ THÊM

- Đọc về câu chuyện của vợ chồng Pimentel tại ChurchofJesusChrist.org/go/32117.

HÌNH ẢNH DO CODY BELL CHỤP

Vội Vàng tới Lễ Tiệc Thánh

Bài của Elyse Brantingham, Arizona, USA

Tôi nghĩ là chúng tôi đã lỡ mất phần Tiệc Thánh—thêm một lần nữa.

Khi chuyển từ Hoa Kỳ đến sống tại Việt Nam, vợ chồng tôi đã quyết tâm sẽ luôn luôn đi nhà thờ. Sau một năm, chúng tôi không nghĩ đi một buổi lễ ngày Chủ Nhật nào cả, nhưng chúng tôi thường xuyên trễ và thường lỡ mất phần Tiệc Thánh. Buổi lễ Tiệc Thánh của chúng tôi bắt đầu lúc 8:30 sáng. Với ba đứa con nhỏ, việc chuẩn bị để đi nhà thờ đúng giờ dường như là điều không thể.

Cả gia đình chúng tôi đã quyết định là chúng tôi phải luôn luôn đến nhà thờ đúng giờ và dự phần Tiệc Thánh. Việc đó quả thật khó khăn, nhưng chúng tôi đã đến được nhà thờ đúng giờ trong bốn Chủ Nhật liên tục. Tôi nhận thấy những sự khác biệt mà những nỗ lực của chúng tôi mang lại. Chúng tôi đã có nhiều kinh nghiệm thuộc linh hơn trong suốt tuần.

Tuy nhiên, ngày Chủ Nhật tiếp theo đó, chúng tôi đã dậy trễ. Lúc đó đã là 7:30 sáng. Tôi nói với chồng mình rằng chẳng có hy vọng đâu, nhưng rồi tôi nghĩ về việc chúng tôi sẽ được phước biết bao nếu cứ cố gắng hết sức để sửa soạn. Vì thế, chúng tôi tất tả chuẩn bị!

Vào lúc đến được nhà thờ, chúng tôi đã trễ 20 phút. Tôi cảm thấy là chúng tôi đã thất bại rồi. Chúng tôi nghe tiếng hát khi bước vào, và khi tôi mở cửa ra, có ai đó sắp sửa đi lên trên bục để cầu nguyện.

“Đó là bài thánh ca mở đầu à?” Tôi thì thầm hỏi người truyền giáo đang đứng cạnh cửa.

Em ấy nói: “Vâng ạ.” “Hôm nay chương trình đã bắt đầu trễ.”

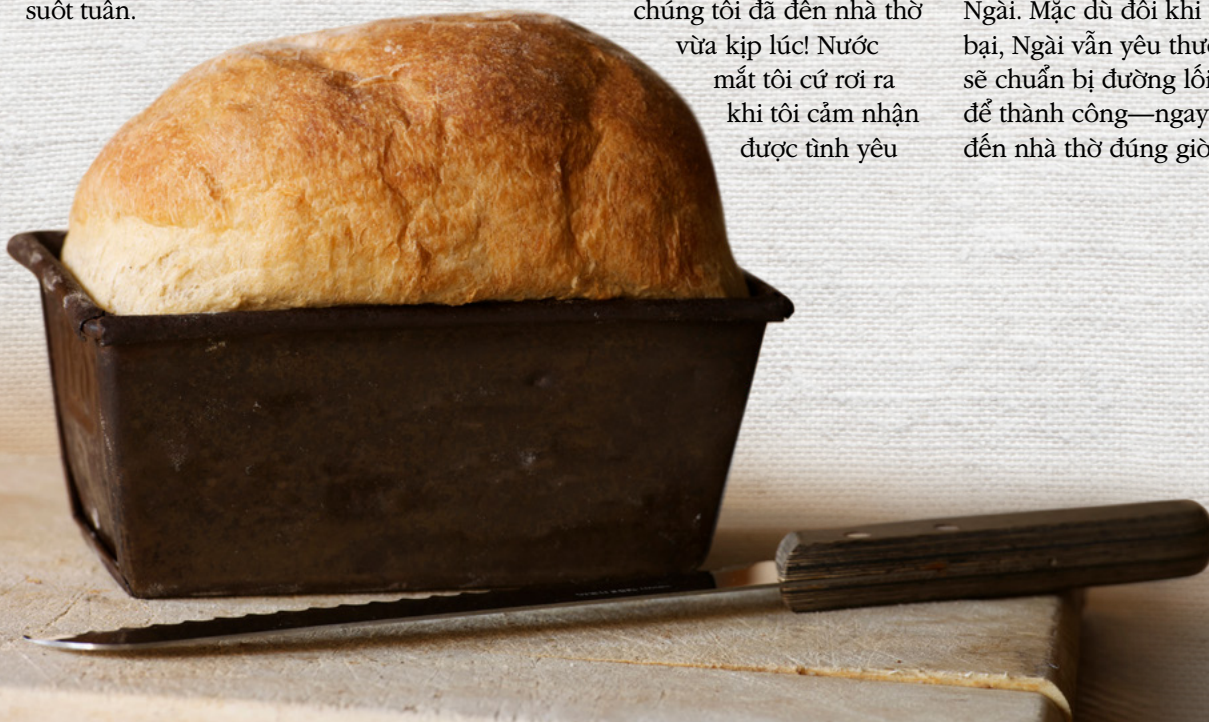
Tôi rất kinh ngạc. Tôi đã nghĩ là chúng tôi lại đi trễ, nhưng chúng tôi đã đến nhà thờ vừa kịp lúc! Nước mắt tôi cứ rơi ra khi tôi cảm nhận được tình yêu

thương của Cha Thiên Thượng dành cho tôi và gia đình nhỏ bé của tôi.

Sau đó chúng tôi biết rằng khi những người truyền giáo đến nhà thờ vào sáng Chủ Nhật đó, họ nhận ra là không có ai mang bánh đến cho lễ Tiệc Thánh. Không có cửa hàng nào ở gần cả, và khó có thể tìm mua được bánh mì sandwich tại Việt Nam. Sau một giây phút hốt hoảng, các Anh Cả đã nhớ ra là họ có bánh mì ở nhà.

Một vài ngày trước đó, các Anh Cả đã đến nhà chúng tôi ăn tối. Tối đó, tôi đã tự làm bánh mì cho họ. Nhà thờ đã bắt đầu trễ vào buổi sáng Chủ Nhật bởi vì các Anh Cả chạy về nhà để lấy bánh mì mà tôi đã làm cho họ!

Thượng Đế thấy được những nỗ lực của chúng ta khi chúng ta cố gắng tuân giữ các lệnh truyền của Ngài. Mặc dù đôi khi chúng ta thất bại, Ngài vẫn yêu thương chúng ta và sẽ chuẩn bị đường lối cho chúng ta để thành công—ngay cả chỉ với việc đến nhà thờ đúng giờ. ■

“Tôi Muốn Lên Thiên Đàng”

Bài của Pascal Kouamé Kouassi, Abidjan, Ivory Coast

Khi tôi cầu nguyện và hỏi Thượng Đế về con đường mới này, tôi càng cảm thấy tin chắc hơn vào lẽ thật mà tôi đã tìm thấy.

Tôi đã là một tín hữu tận tụy của một giáo hội khác, nhưng rồi tôi bắt đầu nghiên cứu những lời giảng dạy của giáo hội đó về luyện ngục. Quan điểm của họ là một linh hồn, sau cái chết thể xác, được thu nhận vào một nơi tương tự như ngục giới, là nơi linh hồn đó phải được thanh tẩy trước khi lên thiên đàng.

Khi tôi nghĩ về những linh hồn chịu thống khổ trong luyện ngục, tôi suy ngẫm về tương lai của linh hồn mình và mối quan hệ của tôi với Chúa Giê Su Kỵ Tô. Tôi bắt đầu cầu nguyện: “Con phải làm điều gì để thoát khỏi luyện ngục? Con muốn lên thiên đàng.”

Điều đầu tiên đến trong tâm trí tôi là phải sống theo Mười Điều Giáo Lệnh. Tôi cảm thấy rằng nếu làm vậy thì ân điển của Chúa sẽ cho phép tôi tránh khỏi luyện ngục. Tôi cam kết tuân giữ các điều giáo lệnh và bắt đầu một giai đoạn tập trung nhịn ăn, cầu nguyện, nghiên cứu thánh thư và nghiền ngẫm rất nhiều.

Trong thời gian này, tôi cảm thấy được thúc giục để đặt ra một câu hỏi lạ thường cho một bác sĩ tại phòng khám nơi tôi làm kế toán trưởng.

Tôi nói: “Bác sĩ Thibaut à, giáo hội của ông có Chúa Giê Su Kỵ Tô không?”

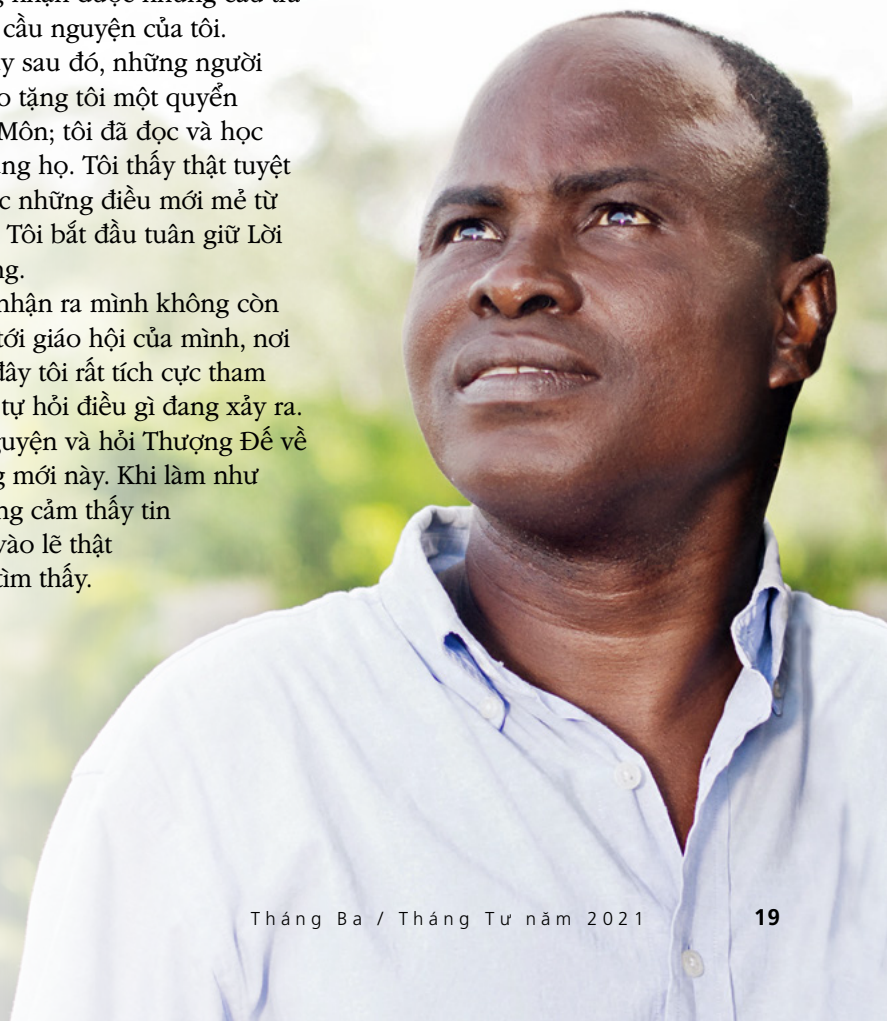
Ông ấy nói rằng ông thuộc vào Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô. Từ thời điểm đó, Thánh Linh đã dẫn dắt cuộc thảo luận của chúng tôi. Tôi hỏi ông về những sự khác biệt giữa giáo hội của ông và giáo hội của tôi. Ông nói với tôi về Sách Mặc Môn. Khi chúng tôi tiếp tục trò chuyện, một niềm vui tràn ngập lòng tôi. Tôi cảm thấy mình đang nhận được những câu trả lời cho lời cầu nguyện của tôi.

Hai ngày sau đó, những người truyền giáo tặng tôi một quyển Sách Mặc Môn; tôi đã đọc và học sách ấy cùng họ. Tôi thấy thật tuyệt vời khi học những điều mới mẻ từ thánh thư. Tôi bắt đầu tuân giữ Lời Thông Sáng.

Khi tôi nhận ra mình không còn quan tâm tới giáo hội của mình, nơi mà trước đây tôi rất tích cực tham gia, thì tôi tự hỏi điều gì đang xảy ra. Tôi cầu nguyện và hỏi Thượng Đế về con đường mới này. Khi làm như vậy, tôi càng cảm thấy tin chắc hơn vào lẽ thật mà tôi đã tìm thấy.

Tôi quyết định gia nhập Giáo Hội, mặc dù tôi biết mình sẽ bị ngược đãi.

Sự ngược đãi quả thật đến, nhưng Chúa đã củng cố tôi. Tôi biết rằng Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô là lời đáp ứng cho lời cầu nguyện chân thành của tôi: “Con muốn lên thiên đàng.” Tôi biết tôi có thể đi đến đó sau khi chết, nếu tôi tiếp tục trung tín với các lệnh truyền của Thượng Đế. ■

*Tôi đã dành mọi buổi chiều trên chiếc xe đạp, đi từ
doanh nghiệp này đến doanh nghiệp khác, tìm kiếm việc làm.*

**Bài của Anh Cả
Hans T. Boom**
Thuộc Nhóm Túc Số
Thầy Bảy Mười

CHIẾN THẮNG

NHỮNG NỖ LO LẮNG TRẦN TỤC

*Những nỗi lo lắng trần tục không được làm
tôi xao lãng việc tuân giữ lời của Thượng Đế.*

Thậm chí khi chúng ta được hứa những phước lành lớn lao, nếu chúng ta lo lắng về những điều trần tục thay vì ý muốn của Chúa, thì chúng ta sẽ mất những phước lành đó. Điều này được minh họa rõ nét qua kinh nghiệm của một người đàn ông trong những ngày đầu của Sự Phục Hồi.

James Covell đã từng là một mục sư của một tôn giáo khác trong bốn mươi năm, nhưng sau khi nghe phúc âm phục hồi thì ông đã “giao ước với Chúa rằng ông sẽ tuân theo bất cứ lệnh truyền nào Chúa ban cho ông qua Tiên Tri Joseph” (Giáo Lý và Giao Ước 39, tiêu đề của tiết). Qua Joseph, Chúa phán với Covell: “[Hãy] chịu lắng nghe tiếng nói của ta phán cùng người rằng: Hãy đứng dậy, và chịu phép báp têm, và làm sạch tội lỗi mình đi, trong khi cầu khẩn danh ta, rồi người sẽ nhận được Thánh Linh của ta và một phước lành lớn lao mà người chưa từng bao giờ biết đến” (Giáo Lý và Giao Ước 39:10).

Tuy nhiên, Covell nhanh chóng “chối bỏ lời của Chúa, và quay trở lại với những nguyên tắc và những người trước kia của [ông ta]” (Giáo Lý và Giao Ước 40, tiêu đề của tiết). Nói về Covell, Chúa phán rằng “hắn đã tiếp nhận lời của ta một cách vui sướng, nhưng liền sau đó quý Sa Tan đã cám dỗ hắn; và sự sợ bị ngược đãi bất bố và những nỗi lo lắng trần tục đã khiến cho hắn chối bỏ đạo” (Giáo Lý và Giao Ước 40:2). Bởi vì những nỗi lo lắng trần tục của mình, Covell đã mất đi phước lành mà ông từng được Chúa hứa ban cho.

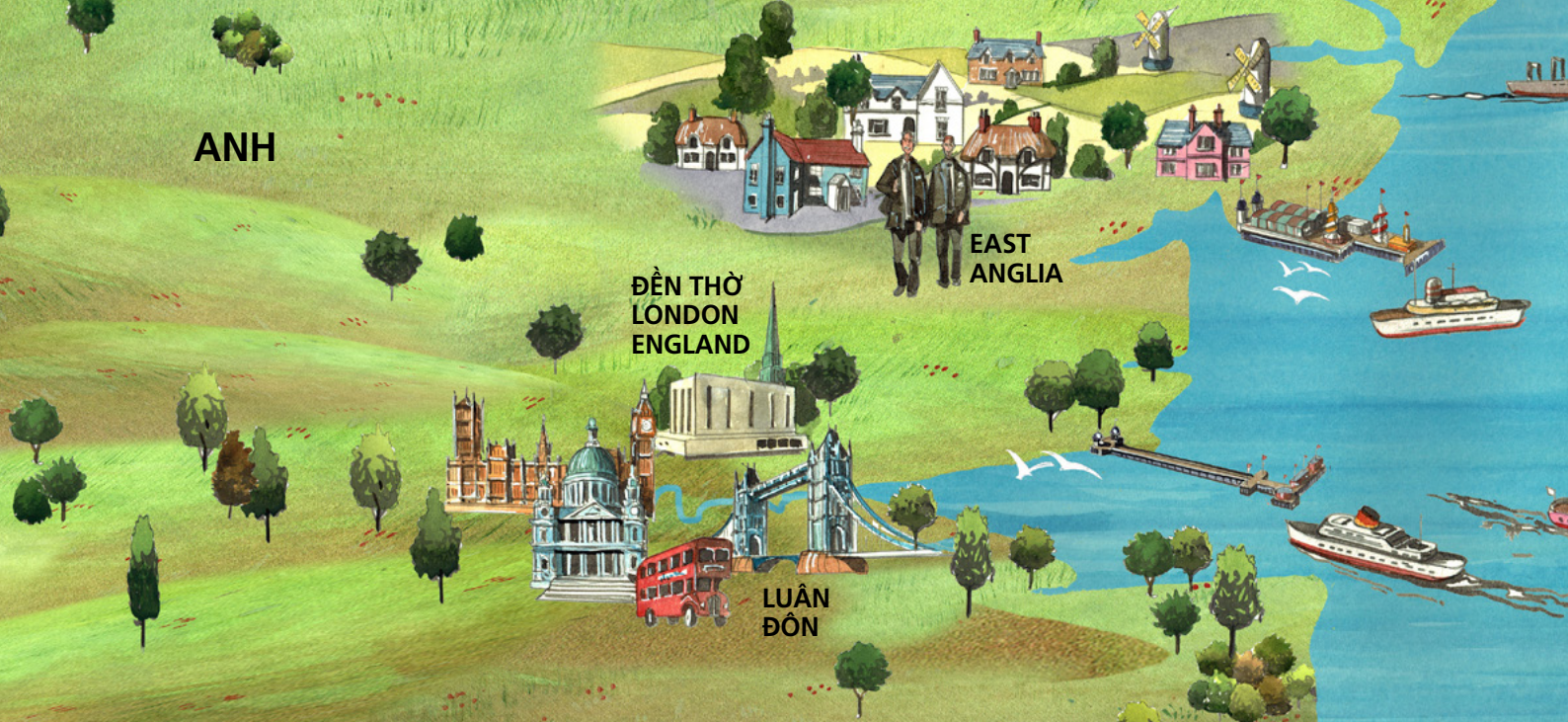
Tôi Nên Ở Lại hay Đi?

Trong cuộc đời mình, tôi đã học được rằng chúng ta không được để cho những nỗi lo lắng trần tục làm mình xao lãng việc vâng lời Chúa. Tôi lớn lên trong một ngôi nhà tuyệt vời đầy tình yêu thương, nơi ba mẹ đã dạy dỗ chúng tôi nên người trong phúc âm, và tình yêu thương của họ dành cho chúng tôi cho thấy tình yêu thương mà Cha Thiên Thượng dành cho con cái Ngài.

Khi 16 tuổi, tôi được mời làm việc trong một nông trại ở Hoa Kỳ, với cơ hội là một ngày nào đó tôi có thể xây cất một ngôi nhà riêng cho mình tại đó. Điều đó thật hấp dẫn đối với tôi, bởi vì quê hương Hà Lan của tôi chỉ là một quốc gia nhỏ bé, với dân cư đông đúc.

Thật ra, tất cả các tổ tiên bên nội của tôi cũng có ước muốn tương tự là được sống ở một nơi khác. Họ đã chuyển đến Indonesia, trước đây từng là thuộc địa của Hà Lan. Tôi có thể hoàn toàn hiểu được lý do tại sao. Tại Indonesia, khí hậu thuận hòa, quang cảnh lại đẹp, và đất đai thì còn rất nhiều. Tôi cũng thừa hưởng cái giên thích đi đây đó để khám phá mà đã thôi thúc tổ tiên tôi. Tôi có nên rời khỏi quê hương mình để đi phiêu lưu và tìm kiếm thành công không?

Trong thời gian đưa ra quyết định đó, ba tôi đã đưa cho tôi bản sao của một lá thư được gửi đến ông và các chị em của ông nhiều năm trước đây từ chủ tịch phái bộ truyền giáo của họ, Donovan van Dam. Chủ tịch van Dam đã mời họ ở lại Hà Lan và xây dựng Giáo Hội tại đó.

Ba tôi nói với tôi rằng ông đã quyết định làm đúng như vậy. Và bởi vì tên của gia đình Boom được ghi trên lá thư, nên bây giờ đến lượt tôi phải quyết định điều cần làm.

Trong những năm sau Đệ Nhị Thế Chiến, nhiều tín hữu Giáo Hội đã di cư đến Hoa Kỳ và Canada. Việc đó vẫn tiếp diễn trong những năm 1970, mặc cho các vị lãnh đạo Giáo Hội khuyến khích tín hữu ở lại đất nước của chính họ và củng cố Giáo Hội ở nơi họ sống. Một cách thành tâm, tôi cũng quyết định ở lại và xây dựng Giáo Hội tại Hà Lan, dù không hoàn toàn hiểu điều đó có ý nghĩa gì trong tương lai.

Thật Khó để Quyết Định

Khi tôi tốt nghiệp trung học vào cuối những năm 1970, nền kinh tế Hà Lan đang rối loạn. Tỷ lệ thất nghiệp ở mức cao. Nhìn chung, tất cả mọi thứ trông khá ảm đạm. Thật khó cho những người mới tốt nghiệp quyết định xem điều cần làm tiếp theo là gì.

Ba tôi đang phục vụ với tư cách là một chủ tịch chi nhánh. Thỉnh thoảng ông thảo luận với tôi về khả năng đi phục vụ truyền giáo toàn thời gian. Dĩ nhiên, đó có thể là một điều tuyệt vời để làm. Tôi đã trông chờ điều đó suốt cuộc đời mình.

Nhưng tôi không hiểu được làm thế nào việc phục vụ truyền giáo có thể giúp tôi chu cấp cho gia đình tương lai của mình. Từ nhỏ, tôi đã luôn luôn có ước muốn mãnh liệt là một ngày nào đó tìm được tình yêu của đời mình và chúng tôi cùng nhau xây dựng gia đình.

Bây giờ, tôi 17 tuổi, và không biết phải làm gì tiếp theo, tôi bắt đầu theo đuổi nền học vấn cao hơn. Nhưng sau một vài tuần, tôi cảm thấy rằng lĩnh vực nghiên cứu

này không làm cho tôi hạnh phúc. Tôi ngờ vực là liệu nó có thể giúp tôi tìm được công việc ổn định không nữa. Tôi đã nghĩ đến việc bỏ học.

Cha mẹ tôi không hài lòng về điều đó. Họ nói với tôi là tôi chỉ có thể bỏ học nếu tôi có một công việc. Có lẽ họ nghĩ là tôi sẽ chẳng bao giờ tìm được việc bởi vì khủng hoảng tài chính. Tôi đã dành mọi buổi chiều trên chiếc xe đạp, đi từ doanh nghiệp này đến doanh nghiệp khác. Cuối cùng, một công ty thuê tôi làm việc trong nhà kho của họ.

Kế Hoạch của Tôi

Mặc dù nhận vị trí tạm thời này, tôi vẫn có một kế hoạch. Tôi dự tính trở thành một cảnh sát. Một công việc làm cho chính phủ sẽ là cách ổn định để chu cấp cho gia đình tương lai của tôi và mọi việc sẽ ổn.

Tôi nhớ cái ngày mà tôi thi vào trường cảnh sát. Tôi bắt xe lửa vào sáng sớm và mất cả ngày để hoàn thành đủ mọi bài kiểm tra. Vào cuối ngày, tôi được gọi vào văn phòng. Họ nói rằng tôi đã qua được tất cả các bài kiểm tra và họ muốn nhận tôi, nhưng bởi vì tôi mới 17 tuổi, tôi còn quá trẻ. Họ nói tôi thử lại vào năm sau.

Thế giới của tôi như sụp đổ, và trên suốt đoạn đường về nhà, tôi đã nghĩ: “Tiếp theo là gì?” Về đến nhà, ba tôi lắng nghe những nỗi hoang mang của tôi và đề nghị ban cho tôi một phước lành. Tôi kỳ vọng là Chúa sẽ phán bảo với tôi rằng mọi việc sẽ ổn thỏa và tôi sẽ được nhận vào học viện cảnh sát bằng một cách thức diệu kỳ. Thay vì vậy, Chúa phán với tôi là nếu tôi chọn để ưu tiên Ngài trước hết, thì tôi sẽ luôn luôn có miếng ăn và phương tiện để chăm sóc cho gia đình tương lai của mình.

Già đình của Anh Cá và Chị Boom trong năm 2019. Kể từ lúc đó, một đũa cháu gái khác đã chào đời.

Một Kế Hoạch Tốt Hơn

Đáp ứng cho những lời cầu nguyện của tôi, tôi đã nhận được câu trả lời là: với tôi, việc đặt Chúa trước hết có nghĩa là phục vụ một công việc truyền giáo toàn thời gian. Tôi đã luôn luôn có ý định làm như vậy nhưng chưa biết được là việc đó sẽ dẫn đến đâu. Giờ thì tôi đã biết rằng việc phục vụ truyền giáo là điều tôi sẽ làm, và tôi muốn thực hiện nó càng sớm càng tốt.

Lúc đó, chi phí đi truyền giáo là 10.000 đồng gun-đơn cũ của Hà Lan, tức là bằng cỡ tiền lương của một năm. Tôi tiếp tục làm việc tại nhà kho và đến mùa hè năm 1981, tôi đã có được 10.000 đồng gun-đơn. Tôi cũng được 18 tuổi. Ba tôi, vị chủ tịch chi nhánh, cũng như vị chủ tịch giáo hạt và chủ tịch phái bộ truyền giáo, nói rằng tôi còn quá trẻ để đi truyền giáo. Vào lúc đó, độ tuổi cho phép là 19 tuổi. Nhưng vào sinh nhật thứ 18 của mình, tôi tự đến gặp cả bác sĩ và nha sĩ và nhờ họ hoàn tất phần thăm khám và đề xuất của họ trong đơn đăng ký truyền giáo của tôi.

Bằng cách nào đó, tôi đã xoay sở để các vị lãnh đạo của tôi phỏng vấn tôi và nộp đơn của tôi đi. Rồi chúng tôi chờ đợi. Tôi đã không biết rằng ba tôi, với tư cách là chủ tịch chi nhánh, đã nhận được một lá thư. Đơn đăng ký của tôi đã bị gửi trả lại với thông báo rằng tôi còn quá trẻ. Nhưng ông đã không muốn cho tôi biết ngay, vì thế ông giấu nó trong túi áo vét của mình nhiều tuần mà tôi không hay biết. May mắn thay, trong cùng lúc đó, ông đã nhận được một thông báo khác. Thư này nói rằng trong một vài trường hợp, Các Vị Thẩm Quyền Trung Ương sẵn lòng cho phép các em thiếu niên đi sớm hơn khi các em đã chuẩn bị kỹ lưỡng. Chẳng bao lâu sau, tôi được

kêu gọi phục vụ và được chỉ định đến Phái Bộ England London East. Công việc truyền giáo đã trở thành phước lành cả đời.

Các phước lành từ Chúa

Ba tháng sau khi tôi quay trở về từ công việc truyền giáo, tôi quả thật đã gặp tình yêu của đời mình. Một năm sau đó chúng tôi kết hôn và được làm lễ gắn bó trong Đền Thờ London England. Nền kinh tế vẫn chưa hồi phục, nhưng tôi đã luôn luôn có thể tìm được công việc và chu cấp cho gia đình mình. Chúng tôi luôn luôn có thức ăn để ăn và có nhà để ở.

Khi là một người truyền giáo, tôi đã yêu thích câu thánh thư này: “Chừng nào con còn tuân giữ các lệnh truyền của Thượng Đế thì con sẽ được thịnh vượng trong xứ” (An Ma 36:1). Lấy câu này làm kim chỉ nam, tôi đã quyết định làm điều mà ba tôi đã làm—ở lại Hà Lan và xây dựng Giáo Hội tại quê hương tôi.

Ngày nay, chi nhánh nhỏ nơi tôi lớn lên hiện là một tiểu giáo khu tuyệt vời, nơi mà các cháu tôi thích đến chơi với nhiều bạn bè, cùng nhau quây quần trong Hội Thiếu Nhi đồng đức. Các con trai của chúng tôi có sự nghiệp tốt và được ban phước với cuộc sống ấm no. Tôi thấy rằng những quyết định của tôi đã tác động đến thế hệ tiếp theo, chúng cũng mong muốn đặt Chúa làm ưu tiên trong cuộc sống của mình.

Tôi biết ơn vì đã sớm học được trong cuộc đời mình rằng sự lựa chọn đúng là chiến thắng những nỗi lo lắng trần tục và đặt Cha Thiên Thượng lên trên hết. Ngài đã ban cho tôi những phước lành mà tôi sẽ không bao giờ biết được nếu chọn khác đi. ■

Giữ Cho Âm Nhạc LÀ MỘT PHẦN THIẾT YẾU TRONG SỰ THỜ PHƯỢNG

*Lời cầu nguyện
tự đáy lòng, được
thốt lên chân
thành, hay trong
thình lặng.*

**Bài của Jan
Pinborough**

Các Tạp Chí Giáo Hội

*Âm nhạc đã và sẽ
luôn luôn là một
phần thiết yếu khi
thờ phượng, tại
nhà thờ và tại nhà.*

Chỉ vài tuần sau khi Giáo Hội được tổ chức, Chúa đã chỉ thị Emma Smith “lựa chọn những bài thánh ca thiêng liêng, . . . điều mà làm vừa lòng ta, để được dùng trong giáo hội của ta” (Giáo Lý và Giao Ước 25:11). Các Thánh Hữu cần có nhiều cách để học hỏi các lễ thật phúc âm mới được mặc khải và để hiệp nhất ngợi ca Thượng Đế. Và các bài thánh ca sẽ là một phần thiết yếu trong sự thờ phượng và học hỏi của họ.

Nhiều năm về trước, khi gia đình tôi gia nhập Giáo Hội, ba mẹ đã khuyến khích chúng tôi học các bài hát của tôn giáo mới của chúng tôi. Tôi đã có một vài ký ức sống động về thời gian đó:

- Học thuộc lòng bài “Prayer Is the Soul’s Sincere Desire” (*Hymns*, bài số 145) cùng với gia đình tôi.
- Lắng nghe bài “O My Father” (*Hymns*, bài số 292) và biết rằng tôi có cả Cha và Mẹ Thiên Thượng mà tôi sẽ được gặp lại vào một ngày nào đó.
- Cảm nhận được tình yêu thương của Thượng Đế trong khi hát bài “My Heavenly Father Loves Me” (*Children’s Songbook*, trang 228–229)—ngay cả khi tôi sống ở sa mạc và chưa bao giờ thật sự trông thấy một cái cây đinh hương tím!

Một thời gian lâu sau đó có một buổi lễ Tiệc Thánh vào cuối tháng Hai năm 2020. Một vài tín hữu trong tiểu giáo khu chúng tôi mắc bệnh ung thư, và tôi cảm thấy được an ủi vô cùng khi ca đoàn tiểu giáo khu hát bài “Tìm Đâu Cho Thấy Một Nền Vàng” (*Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, trang số 6). Chỉ vài tuần sau đó, một loạt các sự kiện đáng sợ xảy ra: cách ly, hủy các buổi họp ở nhà thờ, và các trận động đất và dư chấn xảy ra liên tiếp. Và bài thánh ca đó bắt đầu vang lên trong tâm trí tôi một lần nữa:

*Sợ chi, đừng sợ chi; Ta chính Đức Chúa Trời người,
Và Ta sẽ giúp người thêm sức mạnh, đứng vững vàng.
Lẽ thật trong tay Ta, sự toàn năng, ấy chính Ta,
Đừng sợ chi, người sẽ đứng vững chắc trong oai quyền Ta.*

Đôi khi, dường như những khó khăn trên toàn cầu và khó khăn của cá nhân mỗi người cứ gia tăng mỗi ngày. Hơn bao giờ hết, chúng ta cần được các bài thánh ca, các bài hát trong Hội Thiếu Nhi, và các loại âm nhạc thiêng liêng khác nuôi dưỡng về mặt thuộc linh.

Không Có Sự Thay Đổi về Mục Đích hay Tầm Quan Trọng

Tuy nhiên, khi chúng ta đổi sang lịch trình hai giờ cho các buổi nhóm họp Giáo Hội, một số người tự hỏi liệu vai trò của âm nhạc có bị giảm bớt trong sự thờ phượng của chúng ta không. Câu trả lời là không.

1. Các bài thánh ca thiêng liêng vẫn là một phần của mỗi buổi lễ Tiệc Thánh, bao gồm việc giúp tâm lòng chúng ta chuẩn bị cho giáo lễ Tiệc Thánh. Các bài hát dành cho ca đoàn và giáo đoàn cũng như các bài hát thiêng liêng khác vẫn có thể được hoạch định để làm buổi nhóm họp thêm phong phú, giống như trước đây. Trong đại dịch COVID-19, âm nhạc thiêng liêng vẫn là một phần quan trọng của các buổi lễ Tiệc Thánh được rút ngắn, thậm chí chỉ với phần nhạc mà không có lời hát.
2. Con cái của chúng ta giờ đây dành một nửa thời gian của chúng trong Hội Thiếu Nhi để học phúc âm qua âm nhạc.
3. Trong giờ thứ hai, không có bài hát mở đầu hoặc kết thúc trong các lớp học dành cho người lớn và giới trẻ. Nhưng âm nhạc vẫn có thể được sử dụng trong các lớp học để giảng dạy và soi dẫn.
4. Việc lắng nghe âm nhạc thiêng liêng trên các thiết bị kỹ thuật số đã trở nên dễ dàng hơn bao giờ hết qua ứng dụng Sacred Music của Giáo Hội.

Bớt Tính Bất Buộc, Thêm Chủ Ý

Mặc dù vậy, vẫn có một số hiểu lầm. Vào một Chủ Nhật lễ Phục Sinh, một giảng viên xin lỗi lớp học Giáo Lý Phúc Âm của mình: “Tôi biết chúng ta không nên hát trong Trường Chủ Nhật, nhưng tôi thật sự rất thích chúng ta cùng nhau hát bài ‘Tôi Biết rằng Đấng Cứu Chuộc của Tôi Hằng Sống.’” Người giảng viên đó có lẽ không phải là người duy nhất có hiểu lầm này.

Thực ra, âm nhạc vẫn thiết yếu trong sự thờ phượng của chúng ta giống như trước đây. Hãy xem cập nhật gần đây về bước ngoặt đang diễn ra với tuyển tập các bài thánh ca và các bài ca thiếu nhi của chúng ta. Là một phần của nỗ lực đó, các tín hữu Giáo Hội toàn cầu đã nộp đến 16.000 bài thánh ca, bài hát, và lời mới.

Nhưng với thời gian ít hơn dành cho ca hát trong một số buổi họp ngày Chủ Nhật, chúng ta thật sự cần phải quan tâm và có chủ ý hơn trong việc hoạch định và sử dụng âm nhạc.

Hai nguyên tắc chủ chốt có thể giúp chúng ta giữ cho âm nhạc là một phần thiết yếu trong sự thờ phượng của mình là:

*Lẽ thật là lý do; là vĩnh cửu cho tôi
biết về mẹ thiên thượng trên cao.*

ÂM NHẠC LÀ MỘT NGÔN NGỮ THIÊNG LIÊNG

Các thiên sứ và các tạo vật của Thượng Đế ca hát để ngợi khen Ngài (xin xem An Ma 36:22 và Giáo Lý và Giao Ước 128:23).

Âm nhạc thể hiện đức tin (xin xem Công Vụ Các Sứ Đồ 16:25).

Nó thể hiện niềm vui khi được cải đạo và cứu chuộc (xin xem An Ma 5:26 và An Ma 26:13).

Và tất cả mọi người sẽ ngợi ca vào ngày Chúa đến:

“Tất cả những người còn lại đều biết ta là ai, từ những kẻ nhỏ nhất cho đến những kẻ lớn nhất, và sẽ tràn đầy sự hiểu biết về Chúa, cùng sẽ thấy tận mắt và sẽ cất tiếng lên, để cùng nhau hát một bài ca mới” (Giáo Lý và Giao Ước 84:98; hãy đọc phần lời bài hát trong các câu 99–102).

1. Không Thế Bỏ Qua khi Giảng Dạy

Chúng ta có thể nghĩ là các bài nói chuyện và thảo luận là những cách chủ yếu để truyền đạt sứ điệp phúc âm tại nhà và nhà thờ. Và chúng ta có thể dành phần lớn thời gian của mình cho những phần đó. Nhưng âm nhạc không phải là phần phụ thêm. Âm nhạc rất thiết yếu để giảng dạy với quyền năng và với Thánh Linh.

Như Sứ Đồ Phao Lô đã khuyên Các Thánh Hữu đầu tiên: “Nguyên xin lời của Đấng Christ ở đây trong lòng anh em, và anh em đừng đặt mọi sự khôn ngoan. Hãy dùng những ca vịnh, thơ thánh, bài hát thiêng liêng mà dạy và khuyên nhau, vì được đầy ơn Ngài nên hãy hết lòng hát khen Đức Chúa Trời” (Cô Lô Se 3:16).

Âm nhạc có thể ngay lập tức mời Thánh Linh vào một bài học hoặc buổi nhóm họp. Việc chọn một bài hát trong một lớp học Trường Chủ Nhật hoặc một buổi thảo luận theo tài liệu *Hãy Đến Mà Theo Ta* xứng đáng được suy xét kỹ lưỡng và thành tâm giống như những câu thánh thư mà chúng ta chọn để đọc hoặc phần bài học mà chúng ta chọn để chia sẻ. Âm nhạc mà được lựa chọn thành tâm có thể chạm đến tâm lòng, để lại những ấn tượng thuộc linh mà tồn tại suốt cả đời.

2. “Lời Nguyện Cầu Dâng lên Ta”

Vào những thời điểm nhất định, tất cả chúng ta đều trải qua những lúc khi chúng ta cảm thấy đau khổ, là những khi mà con

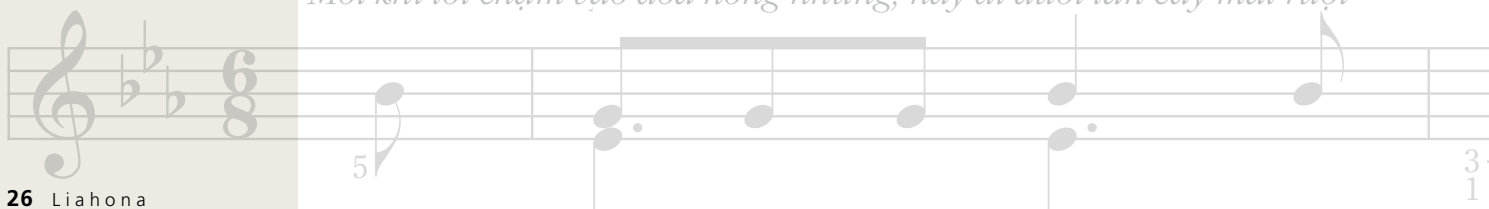
đường trước mặt chúng ta thật mờ mịt. Đôi khi, dường như chúng ta chỉ đang khẩn cầu mãi lên thiên thượng mà chẳng nhận được câu trả lời, sự đáp ứng hay cách giải quyết nào cả. Vào những lúc như vậy, có thể rất dễ bị cám dỗ để cho rằng Thượng Đế không quan tâm hoặc chúng ta không xứng đáng với sự quan tâm của Ngài. Đôi khi chúng ta thậm chí có thể cảm thấy muốn ngừng cầu nguyện.

Đối với những lúc chúng ta cảm thấy thiếu sự kết nối với thiên thượng, có một lẽ thật đầy an ủi là: Âm nhạc thiêng liêng thật sự có thể là một lời nguyện cầu. Đích thân Chúa đã giải thích điều này khi Ngài chỉ định Emma tổng hợp các bài thánh ca đầu tiên của chúng ta: “Vì tâm hồn ta vui thích bài ca của con tim; phải, *bài ca của người ngay chính là lời nguyện cầu dâng lên ta*” (Giáo Lý và Giao Ước 25:12; sự nhấn mạnh được thêm vào).

Và khi chúng ta chân thành dâng bài hát của con tim mình lên Ngài, Chúa hứa sẽ

Mỗi khi tôi chạm vào đóa hồng nhưng, hay đi dưới tán cây mát rượi

Đừng sợ chi, ta ở cùng người; can đảm lên, Vì ta là Thượng Đế của người và vẫn luôn cứu giúp người.

luôn luôn đáp lại với một phước lành: “Và sẽ được đáp ứng bằng một phước lành trên đầu họ. Vậy nên, hãy nức lòng và vui mừng” (Giáo Lý và Giao Ước 25:12–13).

Vào một thời điểm khó khăn trong cuộc sống của mình, tôi không thể nhận biết các câu trả lời cho những lời cầu nguyện thiết tha của mình trong một khoảng thời gian dài. Một người bạn thân thiết của tôi cũng đang trải qua một số khó khăn riêng của cô ấy. Nhưng khi chúng tôi cùng nhau chơi nhạc cụ và hát các bài thánh ca và các bài hát phúc âm, chúng tôi thường cảm thấy tràn đầy chứng ngôn và cảm giác an ủi. Giờ đây, tôi nhận ra rằng Chúa đã thực hiện lời hứa của Ngài. Ngài *đã* đáp lại các bài ca của con tim tôi, hết lần này đến lần khác. Và điều đó thật sự *đã* giúp tôi nức lòng và tiếp tục cố gắng.

Vào Bất Kỳ Chủ Nhật Nào

Vào bất kỳ Chủ Nhật nào, chúng ta có thể biết chắc là một số người trong giáo đoàn của mình, một số người trong các lớp học, và một số người trong gia đình chúng ta đang chìm trong vực sâu đau khổ của riêng họ. Những người khác thì ở trong những thung lũng thanh bình, chan chứa các phước lành. Những người khác nữa vẫn chỉ vừa mới biết các lẽ thật cơ bản của phúc âm.

Khi chúng ta giữ cho âm nhạc ở vị trí quan trọng đúng với nó trong sự thờ phượng của chúng ta, chúng ta có thể giúp *tất cả mọi người* tìm thấy cơ hội để cảm nhận Thánh Linh, học các lẽ thật phúc âm, và ngợi ca Chúa đầy lòng nhân từ. Và chúng ta có thể giúp *tất cả mọi người* cất lên những bài ca của con tim họ mà được đáp ứng trong những cách thức mà chỉ có Cha Thiên Thượng nhân từ, vinh cửu của chúng ta mới làm được. ■

SỨC MẠNH CỦA ÂM NHẠC

“Âm nhạc có quyền năng cung ứng sự nuôi dưỡng thuộc linh. Nó có quyền năng chữa lành. Nó có quyền năng để tạo điều kiện cho sự thờ phượng, cho phép chúng ta suy ngẫm Sự Chuộc Tội và Sự Phục Hồi phúc âm, cùng với các nguyên tắc cứu rỗi và các giáo lễ tôn cao. Nó cung ứng quyền năng cho chúng ta bày tỏ những ý nghĩ thành tâm và cất cao chúng ngôn về các lẽ thật thiêng liêng.”

Chủ Tịch Russell M. Nelson, Chủ Tịch của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô, “The Power and Protection of Worthy Music,” *Ensign*, tháng Mười Hai năm 2009, trang 16.

Điều mà Việc Quét Nhà đã Dạy Tôi về

Vai Trò Làm Cha Mẹ

Bài của Kamri Melaine Webster

Những công việc nhà của con cái tôi giúp đáp ứng lời cầu nguyện của tôi.

Tôi thức dậy vào một buổi sáng và cảm thấy bị quá tải. Những bổn phận của một người mẹ thật nặng nề, và tôi biết rất rõ những yếu kém của mình. Dường như có một khoảng cách lớn giữa sự tưởng tượng của tôi và sự thật về cách mà tôi đang là một người mẹ.

Tôi đã quỳ xuống cầu nguyện và nói với Cha Thiên Thượng rằng tôi yêu thương Ngài vô cùng. Tôi nói với Ngài về tình yêu thương vô hạn mà tôi dành cho con cái mà Ngài đã ban cho gia đình chúng tôi. Và tôi bắt đầu kể cho Ngài nghe tôi đã cố gắng ra sao để là một người mẹ tốt, nhưng cảm thấy như tôi làm chưa đủ tốt. Trong khi cầu nguyện, tôi nghĩ về việc con cái tôi sẽ tốt hơn biết bao nhiêu nếu như chính Thượng Đế nuôi dạy chúng.

Rồi một hình ảnh đến với tâm trí tôi. Tôi hình dung ra con cái mình đang quét sàn bếp. Đây là một trong nhiều công việc mà chúng được giao cho để phụ giúp trong gia đình. Đôi khi việc quan sát chúng làm khiến cho tôi cười khúc khích bởi vì chúng vẫn chỉ đang học hỏi và bỏ sót nhiều chỗ phải quét. Nhưng tôi vẫn để cho chúng làm, cũng như nhiều công việc nhà hằng ngày khác, bởi vì tôi có một ước muốn lớn hơn dành cho chúng. Tôi biết rằng qua tất cả những lần luyện tập đầy thiếu sót này, chúng sẽ học hỏi và phát triển. Cuối cùng, chúng sẽ có thể làm việc

đó vừa nhanh vừa hiệu quả giống như tôi. Việc thấy chúng sau này trở nên có trách nhiệm và tự lập thì xứng đáng hơn nhiều so với nếu tôi giành làm hết mọi việc bây giờ. Tôi không nuôi dạy con cái cho những thành công trước mắt—tôi đang cố gắng giúp chúng có thành công lâu dài.

Và tôi tự hỏi có lẽ những điều như thế này cũng đúng với cha mẹ thiên thượng của chúng ta chẳng. Cha Thiên Thượng biết chúng ta không thể là cha mẹ hoàn hảo. Một số điều chúng ta làm có lẽ khiến Ngài cười khúc khích, nhưng Ngài cho phép nó xảy ra bởi vì Ngài biết chúng ta đang học hỏi và phát triển. Ngài có tầm nhìn dài lâu tốt bậc. Ngài thấy được một ngày nào đó chúng ta trở thành cha mẹ giống như Ngài, có khả năng yêu thương trọn vẹn, dạy dỗ hữu hiệu, và làm gương thật hoàn hảo. Khi chúng ta lóng ngóng, Ngài biết chúng ta đang phát triển những phẩm chất như tính kiên nhẫn và lòng bác ái. Và vì thế, trong sự khôn ngoan của Ngài, Ngài cho phép chúng ta làm, thất bại, và thử lại lần nữa.

Tôi ao ước mình đã có thể là một người mẹ hoàn hảo biết bao nhiêu! Giống như Joseph Smith đã viết, tôi thường thấy bản thân mình phạm phải “nhiều lỗi lầm dại dột” (Joseph Smith—Lịch Sử 1:28). Nhưng tôi được an ủi khi biết rằng Thượng Đế hiểu tâm lòng tôi, có nghĩa là

Ngài biết tôi đang cố gắng để trở nên dễ dạy. Tôi cảm thấy vui mừng khi con cái mình hỏi: “Làm sao để con làm việc này tốt hơn?” và dường như muốn cải thiện. Ít nhất tôi có thể giống như Cha Thiên Thượng ở điểm đó.

Và khi tất cả những suy nghĩ này đến trong tâm trí tôi, tôi có thêm một giây phút thất vọng. “Nhưng nếu sai lầm của người mẹ như tôi làm tổn thương con cái mình thì sao?” Tôi hỏi. “Tôi không muốn cản trở chúng, ngay cả khi tôi trở thành một điều gì đó tuyệt vời trong tiến trình đó.”

Một lần nữa, hình ảnh con cái tôi đang quét dọn đến với tâm trí tôi. Sau khi con gái tôi cố gắng lau sàn một cách nhiệt tình và rồi mau chóng đi chơi hoặc làm một nhiệm vụ khác, tôi thường lau những chỗ dơ bẩn còn sót lại. Và tôi nghĩ về lòng thương xót và quyền năng vô hạn của Chúa Giê Su Ky Tô, mà Sự Chuộc Tội của Ngài có thể bao trùm cho mọi tình huống khó khăn, “dơ bẩn” trong cuộc sống của mỗi người. Ấn điển của Ngài bù đắp cho những thiếu

sót của tôi khi làm mẹ, cũng như ấn điển của Ngài đền bù cho nỗi đau mà con cái tôi phải hứng chịu bởi những thiếu sót của tôi. Trong một cách thức mà không ai trong chúng ta hiểu rõ, Sự Chuộc Tội của Ngài có thể chữa lành *tất cả* những việc đó.

Tôi có được niềm an ủi lớn lao từ sự mặc khải cá nhân nhận được ngày hôm đó. Tôi cảm thấy Thánh Linh dạy tôi rằng những gì tôi cố gắng nhất, cùng với Chúa, là đủ. Tôi biết rằng Cha Thiên Thượng sẽ tiếp tục làm việc trong cuộc sống của con cái tôi, từng chút một, để hoàn tất trọn vẹn những việc chưa hoàn hảo của tôi. Với sự giúp đỡ của Ngài, con cái tôi có thể một ngày nào đó tỏa sáng bằng khả năng của riêng chúng, một cách rực rỡ như thể Cha Thiên Thượng đã nuôi dạy chúng ngay từ đầu. Ngoài ra, kế hoạch Ngài cũng giúp tôi thay đổi trong tiến trình đó—làm thánh hóa và uốn nắn tôi để trở nên giống như Ngài hơn. Ôi vĩ đại thay sự khôn ngoan của Thượng Đế chúng ta! ■

Tác giả hiện sống ở Utah, Hoa Kỳ.

SỰ GIÚP ĐỠ THIỆNG LIÊNG

“Với sự giúp đỡ của Cha Thiên Thượng và Đấng Cứu Rỗi, chúng ta có thể trở nên kiên nhẫn, ân cần, hữu ích, tha thứ, và thông cảm hơn khi chúng ta cầu nguyện để được giúp đỡ. Với sự giúp đỡ của Hai Ngài, chúng ta có thể làm cho ngôi nhà của mình thành một nơi gần giống như thiên đường trên thế gian này đây.”

Chủ Tịch M. Russell Ballard,
“Các Hội Đồng Gia Đình,” *Liahona*,
tháng Năm năm 2016, trang 65.

Trở Thành Những Người Cai Quản Tốt Hơn Thế Gian mà Thượng Đế Đã Tạo Ra cho Chúng Ta

Bài của Anh Cả Marcus B. Nash
Thuộc Nhóm Túc Số Thầy Bảy Mười

Chúng ta càng chăm sóc tốt cho thế gian này và mọi vật trong đó, thì nó sẽ càng hỗ trợ, truyền cảm hứng, củng cố, làm tâm hồn và tinh thần chúng ta tươi sáng và vui vẻ.

Từ một bài diễn văn được đưa ra tại Hội Nghị Chuyên Đề hằng năm lần thứ 18 ở Trung Tâm Stegner tại trường Đại Học Utah ở Salt Lake City vào ngày 12 tháng Tư, năm 2013.

Tôi thích ở giữa thiên nhiên, dù là đi bộ lên núi, trượt tuyết, chèo thuyền kayak trên biển, đạp xe đạp, hay thậm chí đi săn. Khi còn nhỏ, tôi thích đi vào rừng và cảm nhận những lời chứng về Đấng Sáng Tạo, hùng hồn mà thanh lặng, của những cái cây xanh ngắt cao vút. Khi lớn lên, tôi biết được qua sự học hỏi và đức tin rằng nếu chúng ta hiểu được chúng ta là ai, mục đích của cuộc sống là gì, và lý do mà trái đất này được tạo ra—và luôn ghi nhớ những điều này trong tâm trí—thì chúng ta sẽ đối xử với thế gian này, và mọi vật trong đó, theo một cách thức thiêng liêng và cao cả hơn.

Mục Đích của Thượng Đế khi Sáng Tạo Thế Gian

Qua các vị tiên tri thời xưa lẫn bây giờ của Ngài, Chúa đã cố gắng giúp chúng ta hiểu và trân trọng ân tứ được sống trên thế gian xinh đẹp này. Trong Kinh Cựu Ước, Đa Vít đã suy ngẫm về những tạo vật hùng vĩ của Thượng Đế và tự hỏi thành lời lý do tại sao—giữa những tuyệt phẩm dường ấy—Thượng Đế lại nhớ đến loài người (xin xem Thi Thiên 8:4). Đa Vít kết luận rằng loài người thật đặc biệt, “kém Đức Chúa Trời một chút” (Thi Thiên 8:5).

Môi Se cũng thấy trong khái tượng vô số các thế giới¹ và tuyên bố: “Giờ đây, nhờ có chuyện này tôi mới biết rằng con người chẳng có nghĩa gì hết, đây là một điều tôi đã không bao giờ nghĩ tới” (Môi Se 1:10).

Trong sự khiêm nhường của Môi Se trước vẻ nguy nga của các tạo vật của Thượng Đế, ông đã không hiểu được một lẽ thật tuyệt vời. Vì thế Chúa đã cho ông thấy lại sự sáng tạo vô hạn của Ngài và nhấn mạnh rằng Ngài—Thượng Đế—đã tạo ra những vật ấy là “để mang lại sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu cho loài người” (Môi Se 1:39). Trái đất này—thật ra là mọi sự sáng tạo—được thiết kế để giúp chúng ta có được sự bất diệt và cuộc sống vĩnh cửu.

Lại nói về mục đích của trái đất, Chúa đã phán: “Chúng ta sẽ làm ra một thế gian cho những linh hồn này [tức là con người chúng ta] trú ngụ; và chúng ta sẽ thử thách họ bằng phương tiện này, để xem họ sẽ làm theo tất cả những gì Chúa, Thượng Đế của họ, sẽ truyền lệnh cho họ chẳng” (Áp Ra Ham 3:24–25; xin xem thêm câu 26). Cuộc sống trên thế gian này, cùng với ân tứ của quyền tự quyết về mặt đạo đức, mang đến cho chúng ta cơ hội để chọn tìm kiếm và một ngày nào đó nhận được tất cả những gì Thượng Đế ban cho.²

Khi hoàn tất sự sáng tạo thế gian, Thượng Đế rất hài lòng bởi vì Ngài thấy nó sẽ phục vụ cho mục đích của Ngài dành cho chúng ta, các con cái của Ngài.³ Các con trai và con gái của Thượng Đế và gia đình mà họ thiết lập thì không chỉ là những người xâm chiếm trái đất này; mà chính họ mới là trung tâm mục đích của nó.⁴

Chúng Ta Phải Là Những Người Cai Quản Tốt

Cuộc sống trên thế gian này vừa là một phước lành vừa là một trách nhiệm. Chúa đã phán rằng: “Vì vậy, thú vật trong đồng và chim muông trên trời, cùng những vật từ đất sinh ra, đều được quy định để cho loài người sử dụng làm thức ăn và quần áo mặc, và để cho loài người có thể có được dồi dào những thứ này” (Giáo Lý và Giao Ước 49:19). Tuy nhiên, bởi vì thế gian và mọi vật trong nó là “những tác phẩm do bàn tay [Ngài] tạo nên” (Giáo Lý và Giao Ước 29:25), nên tất cả mọi thứ đều thuộc về Ngài.⁵ Là những người cư ngụ tạm thời trên thế gian này, chúng ta là những người quản gia—chứ không phải người chủ. Vì thế, chúng ta chịu trách nhiệm trước Thượng Đế—người chủ—cho những gì chúng ta làm với tạo vật của Ngài: “Vì điều cần thiết rằng ta là Chúa, nên làm cho mọi người phải chịu trách nhiệm với tư cách là một quản gia về những phước lành trên thế gian mà ta đã làm và đã chuẩn bị cho các tạo vật của ta” (Giáo Lý và Giao Ước 104:13).

Cách chúng ta chăm sóc thế gian, cách chúng ta sử dụng và chia sẻ sự dồi dào của nó, và cách chúng ta đối xử với mọi vật mà đã được cung ứng cho chúng ta là một phần trong thử thách của chúng ta trên trần thế.

Cách chúng ta chăm sóc thế gian, cách chúng ta sử dụng và chia sẻ sự dồi dào của nó, và cách chúng ta đối xử với mọi vật mà đã được cung ứng cho chúng ta là một phần trong thử thách của chúng ta trên trần thế. Chúng ta cần sử dụng với lòng biết ơn những gì Chúa đã cung ứng, tránh lãng phí sự sống và các tài nguyên, và sử dụng sự dồi dào của thế gian để chăm lo cho người nghèo khổ.⁶ Chúa chăm lo tận tình cho vạn vật và đặc biệt cho con cái Ngài, và sẽ quy trách nhiệm cho chúng ta về điều chúng ta chọn để làm (hoặc không làm) với các tạo vật dồi dào của Ngài.

Chúa hứa với chúng ta rằng nếu chúng ta nghe theo Ngài và sử dụng một cách sáng suốt những tài nguyên của thế gian với lòng biết ơn và sự tôn trọng, thì “trọn thế gian này là của [chúng ta], các loài thú trong đồng, và chim muông trên trời.

... Và điều đó làm Thượng Đế hài lòng, vì Ngài đã ban cho tất cả những vật này cho loài người; vì chúng đã được làm ra cho mục đích này để con người sử dụng, bằng một cách có suy tính, không quá độ mà cũng không có sự cưỡng bách” (Giáo Lý và Giao Ước 59:16, 20).

Chúng ta cần phải sử dụng những nguồn tài nguyên này với sự thận trọng và lòng biết ơn, với mục đích giúp đỡ người khác—các thế hệ hiện tại, quá khứ, và tương lai—nhận được các phước lành mà Cha Thiên Thượng chúng ta mong muốn ban cho con cái Ngài.

Không Chỉ Vì Bản Thân Mình

Đáng buồn thay, ngày nay, chúng ta sống trong một thế giới mà các cá nhân có thể chọn chối bỏ Thượng Đế và coi thường các tạo vật của Ngài. Khi việc này xảy ra, Thượng Đế và các tạo vật chịu đau khổ.

Hê Nóc đã ghi lại rằng Thượng Đế đã khóc bởi những lựa chọn sai lầm và tính ích kỷ đến ngạt ngạt của con cái Ngài.⁷ Mô Rô Ni đã tiên đoán rằng trong những ngày sau cùng sẽ có “khói lửa, bão tố và sương mù . . . [và] sự ô nhiễm lớn lao lan tràn khắp mặt đất,” và những tình trạng như vậy sẽ đi kèm với “mọi hành vi khả ố; lúc sẽ có nhiều người bảo

rằng: Làm điều này hay làm điều kia đều không sao cả” (Mặc Môn 8:29, 31). Khi loài người làm ô nhiễm thế gian này về mặt thuộc linh hoặc thể tục, thì không chỉ Thượng Đế mà cả thiên nhiên cũng chịu đau khổ!⁸

Quan trọng là, các phước lành và quyền năng có sẵn qua Giáo Hội và phúc âm phục hồi của Chúa có khả năng để giúp phát triển và thay đổi tâm hồn loài người để vượt lên chính họ, để lan truyền tình yêu thương dành cho Thượng Đế và các tạo vật của Ngài, và giúp chúng ta biết nghĩ cho sự an lạc của người khác và suy ngẫm, cân nhắc những nhu cầu của các thể hệ tương lai.

Thiên Nhiên Mang Chúng Ta Đến Gần Thượng Đế Hơn

Thế gian và vạn vật không chỉ là những thứ để chúng ta sử dụng và/hoặc tiết kiệm; mà một phần trong đó cũng cần phải được bảo tồn! Thiên nhiên không bị hủy hoại và “tất cả những vật từ đất nảy sinh . . . đều được tạo ra vì lợi ích . . . của con người . . . để làm cho vui mắt, vừa để làm cho lòng người hân hoan . . . và làm sống động tâm hồn” (Giáo Lý và Giao Ước 59:18–19).

Thiên nhiên trong trạng thái ban sơ của nó mang chúng ta đến gần Thượng Đế hơn, làm trong sạch tâm trí và tấm lòng khỏi tiếng ồn ào và những thứ gây xao lãng của cuộc sống vật chất, nâng chúng ta lên một ảnh hưởng tôn cao hơn, và giúp chúng ta hiểu Thượng Đế của mình hơn: “Trái đất lăn đi trên đôi cánh của nó, và mặt trời cho nó ánh sáng vào ban ngày, mặt trăng cho nó ánh sáng vào ban đêm, và các ngôi sao cũng cho ánh sáng của chúng. [...] Bất cứ kẻ nào đã trông thấy bất cứ một vương quốc hay một phần nhỏ nhất nào của những vương quốc này [tức các tạo vật] thì đã trông thấy Thượng Đế vận hành trong vẻ uy nghi và quyền năng của Ngài” (Giáo Lý và Giao Ước 88:45, 47).

Tôi vẫn thích leo lên những ngọn núi cao ở giữa các đỉnh núi và những tầng đá hoa cương hùng vĩ. Mặc dù hoàn toàn tĩnh lặng, chúng thốt lên quyền năng và sự uy nghi của Thượng Đế—cùng tài năng mỹ thuật vô song của Ngài. Như An Ma đã làm chúng: “Tất cả mọi vật đều chứng tỏ là có Thượng Đế; phải, ngay cả quả đất này cùng muôn vật trên đó . . . cũng đủ làm chứng rằng có một Đấng Sáng Tạo Tối Cao” (An Ma 30:44).

Tôi yêu thích ngắm sao vào ban đêm, cố gắng gói gọn tâm trí tôi xung quanh sự vĩnh cửu của thời gian và không gian chỉ trong ánh nhìn chăm chú của mình. Tôi luôn luôn kinh ngạc trước sự hiểu biết đến trong những giây phút tĩnh lặng ấy, mặc cho sự vô cùng của vũ trụ, Chúa của cả vũ trụ biết đến tôi, một con người nhỏ bé, yếu ớt. Và Ngài biết mỗi người chúng ta. Vạn vật chứng tỏ rằng có Đấng Sáng Tạo, và nếu chúng ta gìn giữ những nơi đặc biệt, vẹn nguyên ấy, thì chúng sẽ làm chứng thật hùng hồn và sâu sắc về Thượng Đế của chúng ta và truyền cảm hứng cho chúng ta tiến bước.

Chúng ta càng chăm sóc tốt cho thế gian và mọi vật trong đó, thì nó sẽ càng hỗ trợ, truyền cảm hứng, củng cố, và làm tâm hồn và tinh thần chúng ta tươi sáng và vui vẻ—và chuẩn bị cho chúng ta ở cùng Cha Thiên Thượng và gia đình mình ở nơi thượng thiên, mà sẽ là chính thế gian mà chúng ta đứng ngày nay, nhưng trong một trạng thái đầy vinh quang.⁹

Cầu xin cho chúng ta chăm sóc thế gian này với lòng biết ơn—ngôi nhà hiện tại và hy vọng cũng là ngôi nhà tương lai của chúng ta. ■

GHI CHÚ

1. Xin xem Hê Bơ Rơ 1:2.
2. Xin xem 2 Nê Phi 2:16.
3. Xin xem Môi Se 2:31.
4. Xin xem “Gia Đình: Bản Tuyên Ngôn cùng Thế Giới,” *Liahona*, tháng Năm năm 2017, trang 145.
5. Xin xem thêm Giáo Lý và Giao Ước 38:16–17.
6. Xin xem Giáo Lý và Giao Ước 104:17–18.
7. Xin xem Môi Se 7:28.
8. Xin xem Môi Se 7:48–49.
9. Xin xem Giáo Lý và Giao Ước 88:18–20.

CÁC THÀNH NIÊN
TRẺ TUỔI

*Chăm lo cho các tạo vật
của Thượng Đế*

30

PHỤ NỮ VÀ QUYỀN NĂNG
CHỨC TƯ TẾ

**CHÍN VỊ LÃNH ĐẠO
GIẢNG DẠY VÀ
LÀM CHỨNG**

12

HÃY ĐẾN MÀ THEO TA

**Ý NGHĨ VỀ TIẾT 39
TRONG GIÁO LÝ VÀ
GIAO ƯỚC**

20

ÂM NHẠC

**VAI TRÒ CỦA ÂM NHẠC
TRONG SỰ THỜ PHƯỢNG
CỦA CHÚNG TA**

24

GIÁO HỘI
CÁC THÀNH HỮU NGÀY SAU CỦA
CHÚA GIÊ SU KỶ TÔ